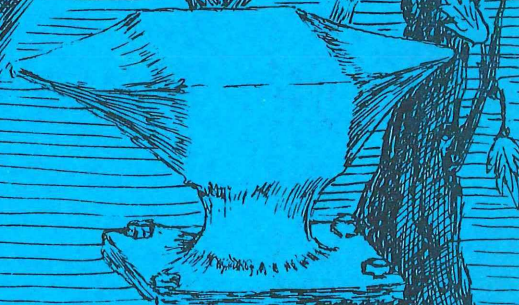
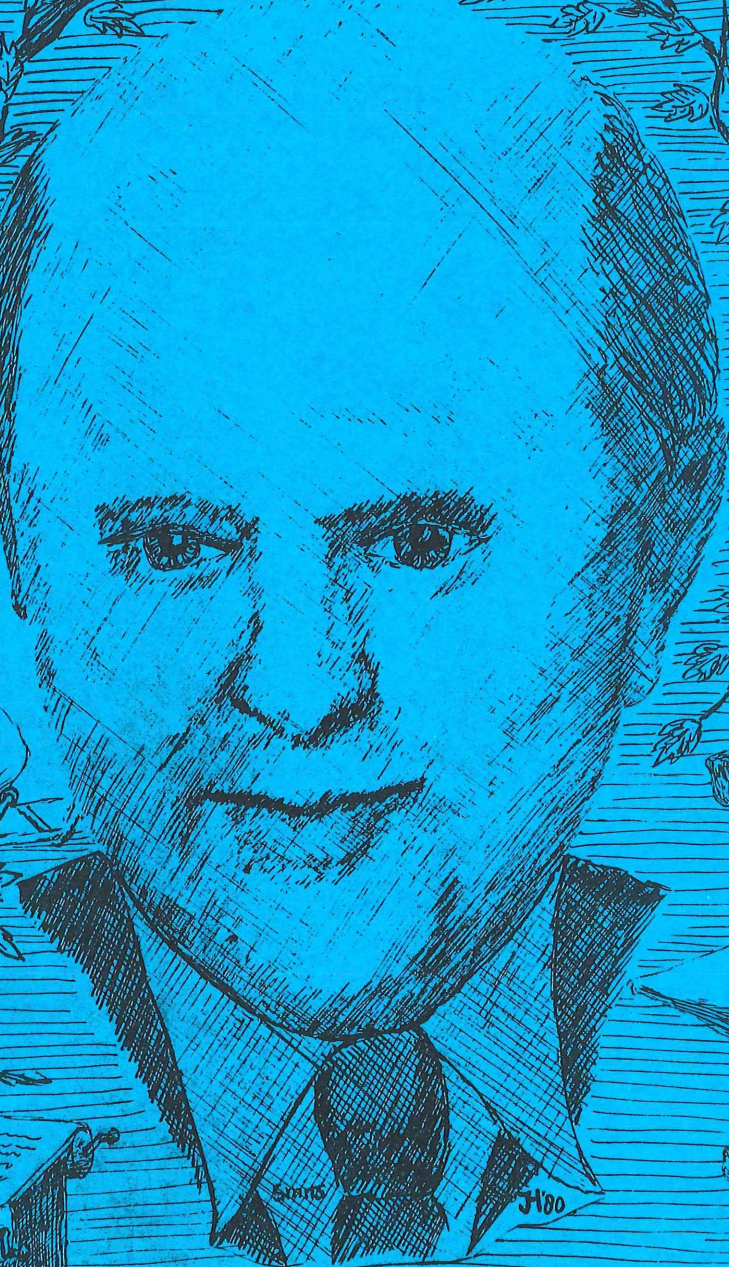
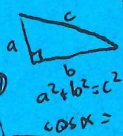

KARILJON

met SPECIALE BIJLAGE

A. SMITS 25 JR. PRIESTER, LERAAR

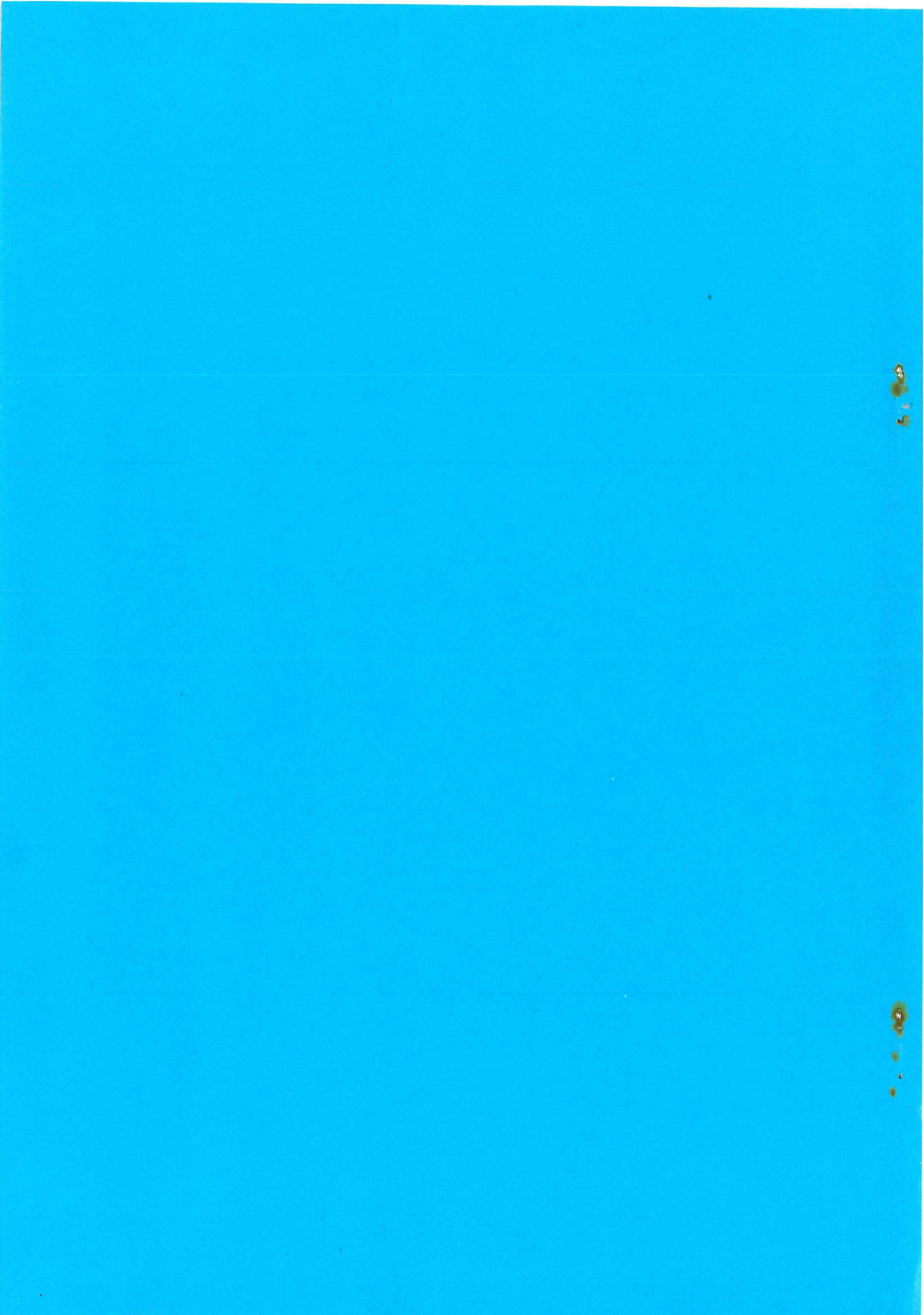
$$\int_0^{2\pi} \cos x \cdot \sqrt{x} dx$$
$$2,3456 = \sqrt{37}$$
$$[1 + \sin x^2 - 2x]^2 =$$
$$[\sqrt{x^2}]^2 = x^2 + 1$$
$$375 \times 462 =$$

1910

H80

at last

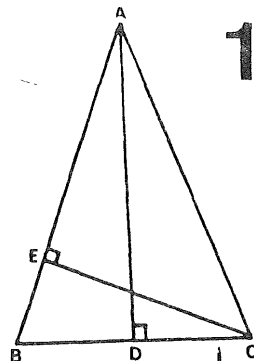

14 mei 1980

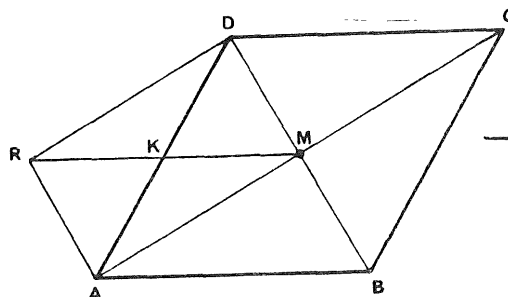
SMITS SPECIAL

**mooi
zon
special**

speciale bijlage Kariljon 4

**DE REDACTIE VAN HET KARILJON
FELICITEERT MENEER SMITS
VAN HARTE MET ZYN 25-JA-
RIG PRIESTERFEEST, EN ZYN
25 JARIG LERAARJUBILEUM.**

AD SMITS EN HET SEMINARIE

Een stukje schrijven over Ad Smits en het Seminarie kan van alles betekenen. Tenslotte was hij leerling van 1943 tot 1949 van Klein Seminarie Beekvliet; van 1949 tot 1955 student aan het Groot Seminarie Haaren en vanaf 1955 leraar aan datzelfde Beekvliet. Het zou dus een verhaal in drie hoofdstukken kunnen worden, ware het niet, dat ik veronderstel, dat jullie aandacht het meest uitgaat naar het eerste hoofdstuk, omdat jullie weinig behoefte hebben aan het tweede en omdat je het derde hoofdstuk zelf wel kunt schrijven, want Ad Smits is altijd dezelfde toegewijde, serieuze en volgens ijzeren schema levende man gebleven. Stel je voor: na zes jaar wijsbegeerte en godgeleerdheid moest hij van de ene op de andere dag biologies geven, - weliswaar alleen maar in de Kleine Figuur (1), en dus voldoende wetenschappelijk ondersteund door het Verkade-album -, maar het was voor hem wel aanleiding om zich er met hart en ziel in te gooien en dat betekende dus: elke avond tot half elf op zijn kamer studeren, om de leerlingen minstens één les voor te blijven.

Eigenlijk ken ik Ad Smits niet zo goed van zijn Klein Seminarietijd. Dat komt zo: Beekvliet was een eigen wereld, een eigen maatschappijtje met allerlei ingewikkelde groeperingen en een heuse hiërarchie.

Zo was de censor (2) een man met gezag, vooral voor de heren (3), want hij werd niet gekozen, maar werkte zich naar die functie door gemiddeld de eerste te zijn in alle vakken. Ik geloof dat Ad vele jaren eerste of tweede censor is geweest. Mijn wereldje was meer dat van de muziek en de liturgie, het zijne meer dat van dat meer positieve wetenschappen, zodat het niet verwonderlijk was, dat hij in de laatste jaren toegelaten werd tot de fysikakkers (4). Maar als er iets gedaan moest worden dan deed hij het uit plichtsgevoel, ook al lag het hem niet zo; tegen mijn uitdrukkelijke waarschuwing in deed hij altijd mee aan voetbalwedstrijden van de heren (3) tegen de jong (5), wat hem eenmaal te staan is gekomen op enkele weken gips.

Ad was natuurlijk een verschrikkelijk goede leerling, echt studax (6) en het was dan ook geen punt, of hij zou na de syntaxis (7) zonder meer naar 5 S (8) gaan. In dat kleine klasje van - ik meen - 9 studenten (9) waar een wat dubbelzichtig beroep gedaan werd op ons verantwoordelijkheidsgevoel, was het vaak een soort haat-liefde verhouding tussen de professoren (10) en ons. Met name De Prins (11) kon er wat van en toen die afscheid nam was Ad niet het minst geschokt door de onzekerheid van hoe het nou verder moest.

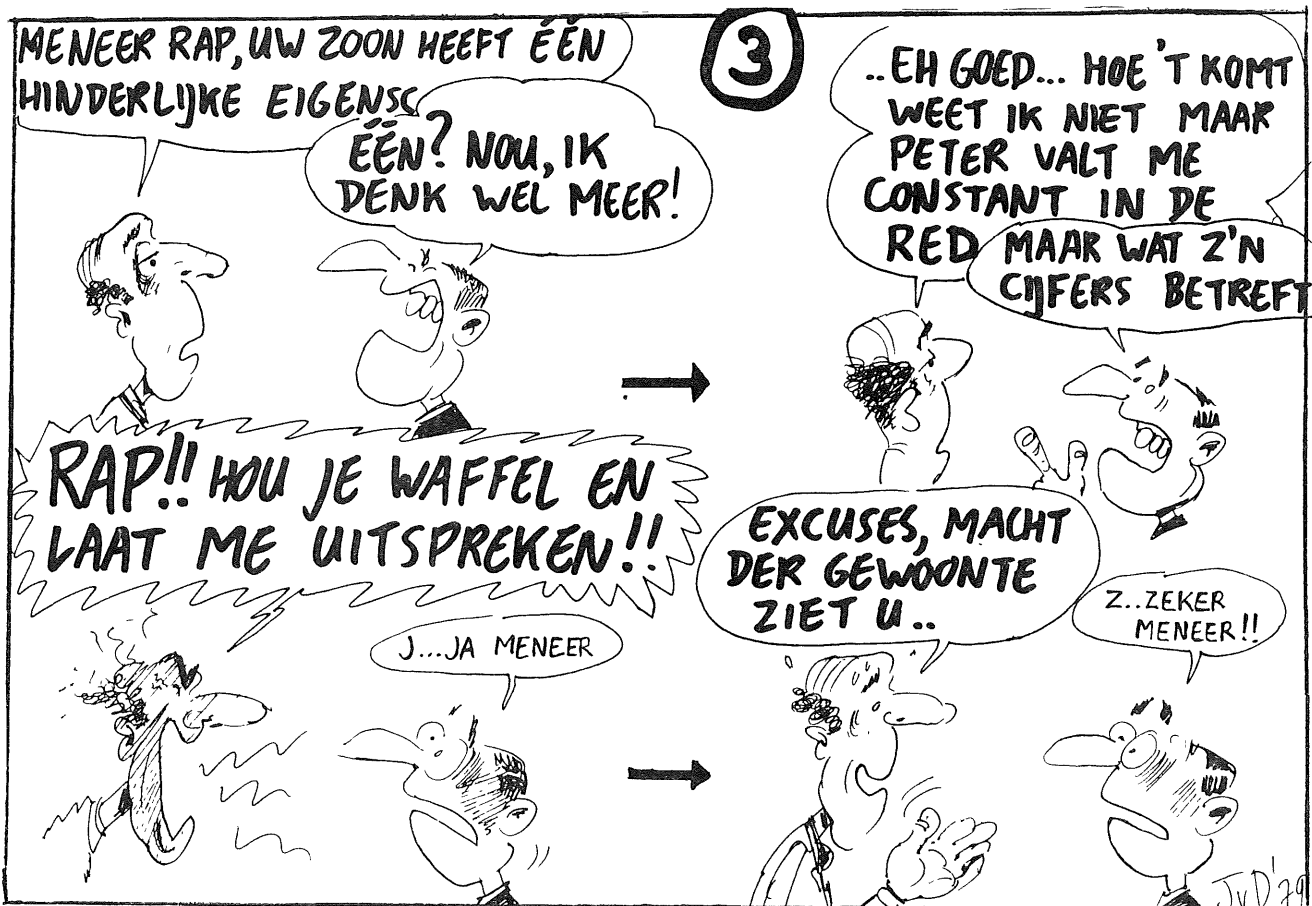
Eigenlijk ken ik Ad beter van de vakantie's. Want omdat Beekvliet zo'n gesloten wereldje was, wisten wij in de vakantie's niet altijd even goed, hoe we ons bezig moesten houden, en daarom trokken we vaak naar elkaar toe.

Seminaristen onder de vakantie vromden zelfs enige tijd aan B.P.C. (12) want we waren geen leerlingen van een middelbare school maar jongens die zich voorbereidden op het priesterschap.

In Tilburg maakten ze het nog bonter, daar hadden ze in so^mige kerken aparte stoelen voor hen staan. Maar die contacten deden ons toch wel goed: we hebben heel wat afgekletst en afgediscussieerd bij de thee ten huize Smits (ja van de bakker, Smits-Salters, zoals heel Den Bosch de familie kende). En als misdienaar op de Mariënborg bleef hij plichtsgetrouw helpen als men hem nodig had.

Het is allemaal wel erg lang geleden, niet alleen in tijd, maar meer nog in invoedingsvermogen: je houdt het gewoon niet voor mogelijk dat dat toen allemaal heel gewoon en zelfs gewenst was. Ad kennende, denk ik toch, dat hij het allemaal nooit uit sleur of gehoorzaamheid heeft gedaan, ik denk dat hij ook toen al alles nogal rationeel heeft verwerkt. Meen niet, dat hij een droogpruim was, want vraag het maar aan iedereen: wij hebben op Beekvliet ook verschrikkelijk veel plezier gehad, en binnen het nogal spartaanse kader van een seminarie vele momenten van echt menselijk genoeg gekend. Wie het aankon, kwam er ijzersterk uit.

Jammer dat ik niet ook kan schrijven over hoofdstuk twee: Haaren. Daar weet ik veel meer van. Ik zou je dan zeker het verhaal verteld hebben van de eerste nacht na onze priesterwijding. Maar misschien kun je zelf eens proberen hem dat verhaal te ontfoetselen.

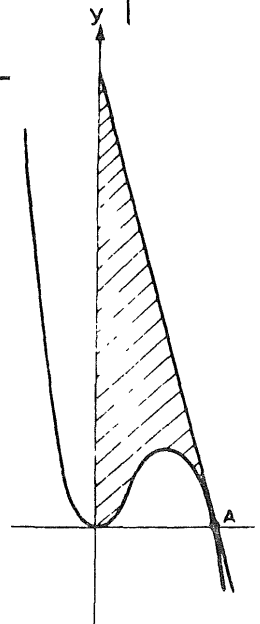

Een hoofdstuk drie staat, zoals gezegd, aan jullie ter beoordeling. Toen het moment kwam, dat Beekvliet het roer omgooide en van seminarie tot streekgymnasium werd, kwam voor alle priester - leraren de vraag, of ze zouden blijven of gaan. Ad Smits heeft voor het eerste gekozen. Niet alleen omdat hij zo'n voortreffelijke leraar is (of hij dat zelf ook vindt weet ik niet, maar hij doet het in ieder geval graag, met volle inzet en als een echte rot in het vak), ook niet omdat hij zo met hart en ziel in het onderwijs is gedoken, waardoor de "zielzorg" een beetje vreemd terrein voor hem is gebleven, maar (en dat weet ik zeker, zonder dat we er ooit over gesproken hebben) omdat hij in die leraarstaak kansen ziet om zijn priesterschap gestalte te geven zonder uitdrukkelijkheid maar wel met overtuiging en idealisme. Want wat hij verder op jullie school ook is of doet, zijn priesterschap is voor al zijn doen en laten de enige basis. Ik denk, dat hij liever zijn 25-jarig priesterfeest viert, dan zijn 25-jarig leraarschap. Proficiat met die man!

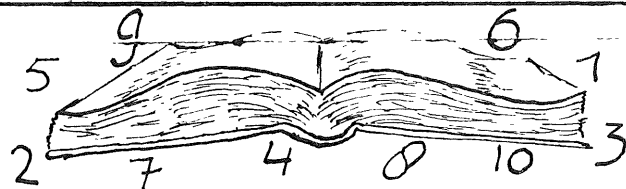
Thieu Lax, klasgenoot.
pastoor te Gemonde.

NOTEN

- (1) oude benaming voor de eerste klas.
- (2) klassevertegenwoordiger
- (3) normale benaming van de leerlingen voor de leraren.
- (4) een gezelschap van 6 à 8 kanpe koppen, die in de vrije tijd onbepaald toegang hadden tot het physicalokaal om aldaar hun bijzondere interesse voor dat vak uit te leven.
- (5) populaire benaming van de leraren voor de leerlingen
- (6) technische term voor: zeer ijverig
- (7) oude benaming voor de vierde klas
- (8) aparte klas met een eigen rooster ter voorbereiding op het staatsexamen. Beekvliet was toen nog niet door het Rijk erkend.
- (9) officiële titel van de leerlingen
- (10) officiële titel van de leraren.
- (11) C.Prinsen, bijzondere leraar Latijn en Scheikunde, later pastoor te Udenhout.
- (12) Bossche Priesterstudenten Club.

WISKUNDE EN DE bijbel

Toen mij gevraagd werd over dit onderwerp te schrijven als opluistering van het feest van de Heer Smits, was ik daar meteen vóór. Want de combinatie van beide onderwerpen heeft het leven van de jubilaris getekend. En ook, in mindere mate, het mijne. Want toen ik in 1954 na mijn priesterwijding weer eens op "Beekvliet" kwam (dat is nadien chronisch gebeurd...) kreeg ik te horen dat ik waarschijnlijk Wiskunde zou moeten gaan studeren en daar les in geven. Mijn reactie was toen: "Liever niet studeren (ik hoop dat dit leerlingen kan troosten, - het valt best mee als je dat wél doet), - maar zeker geen Wiskunde." Ik wilde namelijk graag "de parochie in" zoals dat toen heette. De eerste wens werd na 1 jaar verhoord: Smits kwam en ging Wiskunde studeren. De tweede wens werd weer een jaar later gedeeltelijk verhoord: Combinatie Parochie en Biologie. Mijn raakpunt met Wiskunde was definitief, -althans officieel, - verbroken....later kwam ik toch weer logaritmen tegen, natuurlijke en boven-natuurlijke, naar het mij toescheen, - en niet te vergeten de kettingregel en wat aan die ketting ligt, aan integratie en differentiatie. Trouwens, ook Smits vertoonde in die tijd raakvlakken met de Biologie. Overigens zijn het voor geen van ons beiden meer dan raakvlakken geweest. Wie ons kent zal zich gelukkig prijzen dat mathematische exactitude en levende wisselvalligheid geen duidelijk onderscheiden gezicht hebben, en ook, dat beide elkaar in de praktijk bevruchten.....

Maar nu de Bijbel:

I GENESIS

We vinden al in het begin de schepping van alle plantjes en beestjes, in getallen die niet worden genoemd, omdat het er zo veel zijn. Ook de Wiskunde kent het getal "oneindig" als men het wat gemakkelijk wil houden. Maar op de zevende dag rustte Jahweh. Laat nu Collega Smits dit jaar 49 jaar worden....Zou hij kwadratisch gaan rusten? Ik denk het niet. Veeleer zal hij zich bezig blijven houden met zo niet scheppen, dan toch herscheppen via het licht van zijn overhead-projector. Met hêldere betogen en eindeloos geduld, soms ook met technische burenhulp als het licht uitvalt. Dhr. Bressers zou een boeiend verhaal kunnen vertellen, hoe Smits zoekend naar licht voor anderen eens een uurtje zelf de mist in ging.....

II EZECHIËL

Wie dat wil, kan in veel van zijn visioenen zoeken naar stereometrische figuren, en er misschien sporen in ontdekken van Wiskunde-twee of misschien zelfs ruimtevaart.... In elk geval getallen-symboliek, en zeker "Meet-kunde" in de letterlijke en wat eenvoudige betekenis. Met name bv. in de Hoofdstukken 40 en volgende. Dat hoofdstuk 40 in het begin vermeldt: "Het vijfentwintigste jaar van onze ballingschap..." lijkt mij niet van toepassing. Misschien wel hfst. 47, vs. 7 en volgende: "Ik zag aan beide oevers bomen staan.....(de vijver?) .....en verder: "De Beek brengt overal leven waar ze vliedt, het wemelt er van dieren (?)" Sympathieker gezegd: "overal waar de Beek Vliet is volop leven,.....de vruchten zijn eetbaar en de bladeren hebben geneeskraft." En zeer zeker mogen we denken aan het opmeten van de tempel door Ezechiël. Samen met Smits heb ik talloze keren gemeten of er nog juist voldoende plaats zou zijn in overblijflokaal of studiezaal voor massale vieringen. Ik hoop oprecht dat het op 14 mei mooi weer zal zijn.....

III DE APOCALYPS

Ik heb eens ooit gelezen: "DE H. Johannes heeft in zijn Apocalyps veel vreemde dieren gezien, maar wellicht geen zo vreemd als zijn commentatoren." Ik wil me niet aan die verleiding blootstellen dus. Maar toch kom je allerlei getallen tegen die telkens terugkeren: Bv. 7: Kerken, Luchters, Fakkels, Zegels van de Boekrol, 7 trompetten, Zeven Donderslagen, een draak met 7 koppen, 7 En gelen met plagen. Toch weer de behoefte om het getal 7 te kwadrateren? Of misschien niet: Misschien zitten er inderdaad in elke klas waar Smits les geeft, slechts zeven engelen en zeven plagen, misschien ook maar zeven koppen, waarschijnlijk geen zevenkoppige draak. Dan is er het getal drie en een-derde, dat herhaaldelijk voorkomt. Ook 12 en zijn kwadraat en veelvoud daarvan.....

U ziet, lezer, dat ik vruchteloos moeite doe om tot het getal 25 te komen. Want het gaat hier slechts zijdelings om 49. Toch is dat getal 25 gemakkelijk te vinden: Immers, $4 \times 7 = 28$, trek daar 3 van af en je bent er. Of eleganter: $2 \times 12 = 24$, plus 1 extra. Dat maakt ook 25. Nog eleganter wordt het als we de vijf wijze en de vijf dwaze maagden inschakelen. Maar dan zijn we niet meer in de Apocalyps. Verder wordt het problematisch of we Smits mogen zien als symbolisch product van het wijze en het dwaze vijftal...

Heer Bommel is met vakantie

IV TOT SLOT

Bij het Boek der Getallen was de verleiding groot, aan het rekenen en tellen te slaan. Het zal de jubilaris goed doen, dat ik daarbij een klein tel-foutje heb opgespoord, overigens enkel in de Willibrord-vertaling. Als je namelijk de in Hoofdstuk 2 opgegeven aantallen van Israëlitische legers optelt kom je tot het totaal-cijfer: 603.150. Maar in vers 32 wordt het getal 603.550 genoemd. Waar zijn die 400 manschappen gebleven? Symbolisch voor het getal leerlingen van "Beekvliet" dat Smits ooit als prognose heeft berekend? Niets, hoor: De stam Zebulon onder bevelhebber Eliab heeft in vers 8 van Hfst. 2: 57000 manschappen,- maar in 1,31: 57400. Met die correctie klopt ook het totaal weer. Inderdaad 603.500. De fout is dus een drukfout. In de Vulgaat, de Vertaling van het Nederlands Bijbel-genootschap, de P.C.-vertaling, de Bible de Jérusalem, de Knox-version, staat alles vlekkeloos. Overal de juiste aantallen en sub-totalen. De Bijbel heeft dus toch gelijk, al zal het voor Dhr. Smits een nuttige bezigheid zijn, het Boek der Getallen eens goed na te rekenen. Ik wens hem toe dat hij dit en ander wiskundig werk nog vele vruchtbare jaren zal kunnen doen, ook in contact met de Bijbel en alles waar deze voor staat. Met of zonder "Plaag-Engelen".

A. Verdonk.

2 3 4 5 6

TOT ZOVER DEZE LEZING...

ZOMAAR EEN (LEUK ?) STUKJE

7 8 9 10

Maandagmiddag 17 maart 1980. 15.10 uur. Decor:

Een luidruchtig groepje leerlingen. Lodderogen. Geeuwende, bleke gezichtjes. Rustig slenteren de leerlingen een lokaal binnen. Lokaal Wiskunde I. Tassen worden deels op de grond geslingerd, deels gezet (daarin zit dan óf een TI-45, óf een TI-25 óf een MONARCH 60). Achter de deur, die nog slechts gedeeltelijk in de scharnieren hangt, staat een klein, kalend manneke bij de wastafel in de hoek. In zijn hand houdt hij een opengemaakte aftershaver onder de kraan en laat die derhalve vollopen. Als de dop er weer op zit en de kraan dicht is, kijkt dat kleine figuur het lokaal eens rond om te zien of alle leerlingen zich weer eens geheel aan hem overgeven. Niet geheel overtuigd hiervan, gaat hij achter zijn buro met ingebouwde over-head projector zitten en neemt twee stiften (een groene en een blauwe, uitwasbaar) ter hand: dan scheurt hij een voordeelpak tissues van de Edah open, dept er eentje van op de aftershaver en poetst een deel van de rol schoon, waarna het licht van de projector ontstoken wordt.

Als hij ziet dat er wel geteld één student reeds zijn boek en schrift op de bank heeft, schreeuwt hij dat de rest dat ook maar eens moet doen; dat is om 15.20 uur. Her en der vliegen wiskundeboeken en etuis van banken.

Als dan tenslotte iedereen startklaar is, kan de les aanvang nemen, wat ook gebeurt om 15.23 uur.

"Zo jongens en meisjes, waar waren we ook alweer gebleven?" Hier wordt hij onderbroken door de opengaande deur, waardoor de laatste leerling met een of ander geel papiertje in zijn hand binnenkomt. Wat geïrriteerd kijken zij elkaar aan, maar de "meester" moet dan noodgedwongen verdergaan met de les.

"Wat was het huiswerk? Dat was toch som 68 t/m 73b, hè? Nou, neem 68 eens, ..." (vul in: de naam van het knapste meisje uit de klas, omdat hij daar meestal (= altijd) mee begint !)" Het antwoord op 68 wordt begonnen om 15.30 uur. Wanneer het deerntje net wil beginnen aan 68d, hoort het leraartje opeens van achteruit de klas: "Den Bosch hee weer eens verloren, hè?" "Ja, ja, maar dat ligt echt niet aan mij". Uiteindelijk is dan 68 afgehandeld om 15.37 uur.

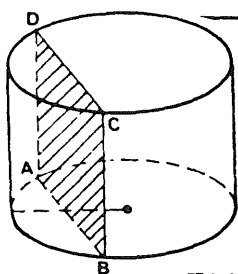
Tijdens het beantwoorden van 69c (blz.119, onder figuur 17) is de leraar aanbeland bij het einde van de transparante rol op zijn projector; energiebewust als hij is, knipt hij de lamp ervan uit en begint zijn 25 meter lange terugreis te aanvaarden, onderwijl druk gebarend en gebiedend dat het toch maar eens stil moet zijn. Om 15.43 uur is hij gearriveerd bij de BEGIN-indicatie.

Hij bevochtigt een nieuwe tissue en veegt de rol schoon. Nu kan er weer verder gegaan worden met 69d t/m g, die moeilijker blijkt te zijn dan verwacht, waardoor er te veel tijd in beslag wordt genomen; haastig ramt hij er 70 en 71 ook nog even door, omdat hij op de wekker op de boekenplank ziet, dat het over 5 minuten gedaan zal zijn met de les. "Nou, hier laten we de rest van 't huiswerk zitten en bekijken even de volgende paragraaf". Dit wordt in het geheel niet geaccepteerd door de VWO-ers, zodat hij capituleert met de woorden: "Ja, zo is het nu altijd met jullie: het duurt zeker 5 à 6 minuten voor we kunnen beginnen en 5 minuten voor het einde hebben jullie alles al in de boekentas zitten. Dat hoort niet zo, hoor!"

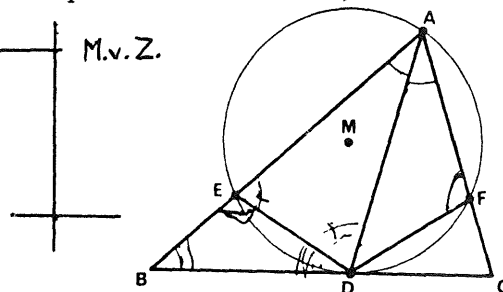
Maar de laatste woorden worden al niet meer gehoord, want de klas is al verlaten om 15.58 uur. Zacht hoort hij nog: "Aah, wat een misselijk uur was dat weer! Wat hebben we dalijsk?"

Oh ja, Nederlands; gedverdemme, weer zo'n zeikuur!!"

(Enige identificatie met persoon(en) uit dit verhaal berust op een misverstand).

Wiskunde

Hij die mij vraagt om iets over Wiskunde te schrijven verraaft een perverse instelling. Hij moet immers weten dat of ik of de Wiskunde er in dit moeizame proces bekaaid van af gaan komen.

Desalniettemin, "nemo me impune lacessit" luidt het devies van een van slands legeronderdelen.

Volgens de Grieken is "verwondering" het begin van alle wijsheid en vanuit die hoek bekeken heeft de Wiskunde zeker veel bijgedragen tot mijn ontwikkeling. Met Wiskunde begon je vroeger pas op de middelbare school. Tegenwoordig, nu je op veertienjarige leeftijd al bier drinkt, al met je eerste heilige communie een horloge krijgt en direct na Sinterklaas de kerstboom zet krijg je dit vak al op de lagere school. Kwade tongen beweren dat dit mogelijk is geworden omdat ze daar niet zoveel meer aan rekenen hoeven te doen nu je voor dertig gulden al een elektronisch rekenwonder kunt aanschaffen.

Wiskunde liet mij dus - om bij de zaak te blijven- van de ene verbazing in de andere vallen. Dat begon al direct omdat het vak mij zo belachelijk simpel toescheen. Een leraar die zoveel stampij maakt omdat hij het niet klaar speelt om zoiets eenvoudigs als de kortste afstand tussen twee punten bewezen te krijgen, en daarom met duidelijke tegenzin zegt dat dit nu een axioma is, een mathematisch dogma, ex cathedra afgekondigd, kon je toch met de beste wil van de wereld niet serieus nemen. Ik weet ook nog goed dat onze klas al naar vervangende werkzaamheden uitkeek, voor geval de docent er een sport van zou gaan maken om ^{over} nog meer vanzelfsprekendheden eerst moeilijk te gaan doen, om vervolgens te bekennen dat we het maar aan moesten nemen als waarheid.

Dat was een fijne tijd die helaas kort duurde. Na een paar dagen begon de man zijn pas verworven zekerheden op te tellen, af te trekken en stortte hij zich en ons in een hoeveelheid onvoorspelbare trucs die hij hardnekkig "logisch" bleef noemen, tegen beter weten in, dachten wij.

Zo belandden wij allen in een duistere doolhof waarvan aanvankelijk alleen de docent de uitgang kende waarlangs hij ons, vijf minuten voor tijd weer liet ontsnappen. Maar geleidelijk aan begonnen sommige klasgenoten ook licht te zien. Dat waren de jongens die de hulplijnen voor ons moesten trekken. Zij waren al zo door dit vak misleid dat zij langs ingewikkelde buitenwerkse bouwsels simpel uitrekenden wat wij, het gewone volk, binnen de driehoek niet klaar kregen. Jaloers keken wij naar deze, zo op het oog toch heel ordentelijke, klasgenoten op. Wat hadden zij wat wij niet hadden. Dat bleek een knobbel te zijn. Voor andere vakken heb je hersens nodig, bij wiskunde heet dat knobbel, een gekke term voor een vak waarin ze overigens zo pietepeuterig zijn met hun benaming.

Ik zal tenminste niet makkelijk een van mijn klasgenoten vergeten - hij is nu een alom gerespecteerd leraar klassieke talen- die volhield om tegen een lijn streep en tegen een cirkel rondje te zeggen. Hoewel iedereen precies wist wat hij bedoelde wanneer hij voorstelde om in die driehoek een streep van boven naar beneden te trekken rustte de leraar niet voordat hij had toegegeven dat hij een loodlijn had neergelaten. Bij dit soort discussies vertoonde de leraar ook altijd een soort onrust die ik verder alleen heb aangetroffen bij onze pastoor wanneer hij bij het communie-uitdelen een hostie had laten vallen.

Dit vak dus, dat zo precies is op zijn terminologie, rust op een, wiskundig zo moeilijk te omschrijven, object als een knobbel. Niet te geloven.

Het zal de opletende lezer duidelijk zijn: ik had de knobbel niet, ging alpha doen en werd hiermee door de logisch denkende wereld afgeschreven. Het komt nog af en toe voor dat oud-klasgenoten, betas, mij een boterham aanbieden en zorgelijk vragen hoeveel monden ik thuis te voeden heb.

Wat is nu het bijzondere aan onze collega Smits aan wie dit cariljon is gewijd. Hij heeft alpha en er wordt gefluisterd dat hij eigenlijk helemaal geen speciale aanleg voor wiskunde heeft. Toch is hij al vijfentwintig jaar wiskundeleraar op deze school en een hele goede wiskundeleraar. Kenners zien het Venndiagram al voor zich. De verzameling wiskundeleraren-van-formaat: een geweldig grote lus vol wiskundeknobbels. De verzameling succesvolle gymnasiasten-alpha, een gigantische wolk en dan in de doorsnede in een heel klein lusje, Smitje op eenzame hoogte. Bij hem heeft zich voltrokken wat de biologie ons te leren voorhoudt, de hersens hebben de taak van de ontbrekende wiskundeknobbel overgenomen. Dit ging weer ten koste van zijn haargroei, maar dat zou ons te ver voeren.

Beekvliet is blij met collega Smits die als geen ander begrip heeft voor de leerling die het moeilijke vak wiskunde niet zomaar bij intuïtie aanvoelt maar door gestaag oefenen en werken eindelijk het inzicht krijgt dat nodig is.

Met vele oud-leerlingen zijn wij hem dankbaar voor alle geduld en voor zijn tijd en energie, aan ons besteed. En als collega zeg ik graag, tot in het oneindige Ad.

De SMITS-overhead projector heeft duidelijke voordelen.

A.Wintjes, rector.

DE WISKUNDELER AAR ANDERS BEKEKEN

In november en december 1978 op zes achtereenvolgende woensdagavonden had ik het genoegen mijn goede collega en vriend Ad als leraar mee te mogen maken. En met mij een dertigtal vaders en moeders die ook hun wiskunde weer eens op wilden halen of wilden ontdekken hoe dat toch zat met die verzamelingen waar hun kinderen alsmat over spraken.

En we hebben het geweten! De cursus zat goed doortimmerd in elkaar. Wie zou ook anders hebben verwacht van de heren Smits en Gondrie? De heer Smits zou - zo kondigde het programma aan - verzamelingen, getalstelsels, relaties, functies en grafieken behandelen. En daar zat ik dan, gewapend met ringmap, driehoek en passer. Ik wilde eerst wel eens weten waarom ze de hele boel door elkaar hebben gehaald. Een loodlijn zal toch altijd een loodlijn blijven, dacht ik, en $(a+b)(a-b)$ toch steeds, als ik me goed herinner, $a^2 - 2ab + b^2$. Geen van beide ben ik in de cursus tegengekomen. Wel de verzameling van burgemeesters van Sint-Michiels-gestel alsook de verzameling leerlingen die regelmatig met geleende spullen gymnastiek beoefenen. De laatste verzameling bleek beter "gevuld" dan de eerste, maar dit wist ik al uit de eerste hand. Ik weet overigens niet meer of ik dit banketbakkersbegrip op de wiskunde mag toepassen. Als dit niet zo is, Ad, vergeef het me! Je hebt me zoveel geleerd, dat ik niet alles kan onthouden.

Het meest indrukwekkende heb ik het gegoochel met nul gevonden. Daar bleek alles mee te kunnen wat ik dacht dat niet kon. Je kunt er mee delen, optellen, aftrekken, machtsverheffen, vermenigvuldigen enz. Soms blijft het dan nul, soms wordt het één. Wanneer je dat nu precies weet, ja, dan heb je naar mijn idee wiskundig inzicht. Vroeger was je dan het vriendje van de leraar, maar nu hebben leraren geen vriendjes meer, omdat alle leerlingen gelijkwaardig zijn geworden. En daarom was en bleef me- neer Smits voor alle ouders even aardig. Zelfs onder onze meest domme vragen bleef hij geduldig en

legde hij het probleem voor de zoveelste keer uit. Hij schudde zelfs niet meewarig met zijn hoofd, maar krabbelde zijn transparant op de overhead weer helemaal vol.

Ook maakte hij wel eens een foutje! Slimme ouders zagen dat onmiddellijk en corrigeerden hem minzaam. Ook dan bleef hij aardig. Weer een verschil met leraren van vroeger.

Het huiswerk vond ik niet altijd leuk. Ouders die het niet gemaakt hadden, zag ik pogingen doen het blanke vel voor zich met de arm bedekken, want dat mocht ie niet zien. Maar hij zag het toch en gaf ze de beurt.

De laatste woensdagavond - de zevende - was voor de volhouders. Ik was er niet meer bij, maar ga desondanks sindsdien door het leven met verruimde blik en verdiept inzicht.

J. v. Rijnsoever.

KARIL JON

JAARGANG 79/80
nummer 4: mei '80

Lees eerst de gebruiksvorschriften

VOORWOORD

Zoals je bij de verkoop van het vorige Kariljon hebt gemerkt, was er enige verwarring over de kostprijs van ons aller schoolkrant.

Daar de kosten van het drukken vrij hoog zijn en het vorige nummer een aanzienlijk aantal pagina's telde, voelden wij ons aanvankelijk verplicht per exemplaar een bijdrage van f 0,50 te vragen, hetgeen natuurlijk de nodige consequenties met zich mee zou brengen, namelijk dat meer mensen misschien geneigd zouden zijn het blaadje even van een ander te lenen en zo mooi 50 cent uit te sparen, met als gevolg dat wij met een aardig partijtje Kariljons zouden blijven zitten.

Indien wij 50 cent gevraagd zouden hebben, dan zouden we nog niet alle kosten kunnen dekken. Er moet geld bij (vergelijk het maar met een treinkaartje, waar de staat een bepaald percentage bijbetaalt). En dat geld komt van de school.

Ik hoop dat ik jullie hiermee van de pijn heb afgeholpen, die je elke keer overvalt als je dat kwartje van je toch al zo povère zakgeld af moet staan in ruil voor een Kariljon.

HET WORDT ALLEMAAL
FANTASTISCH.

Paul.

Waar krijg je nog waar voor één kwartje.

Bij 't Kariljon (Neenee, deze keer 's niet op de markt)

De hoofdpersonen:

Arendsoog:

Een klassieke indiaan, die niet in een wig-wam maar in een noodgebouw huist.

The-zeus:

Collega van Arendsoog, qua uiterlijk heeft hij opvallend veel weg van het tweede deel van z'n naam.

Heijdekneuter:

Begeeft zich op het religieuze vlak en kneutert vaak over sociale aangelegenheden.

Han de Medicijnman:

'N Godsdienstige Afrikaan die naar Nederland geëmigreerd is en nu les geeft op 't gesticht.

Appie-Kappie en Rooie Sien:

Een doorwinterde Neerlandicus met z'n vrouwelijke collega. Een onovertroffen duo.

Onze vrienden hadden zich al lange tijd opvallend rustig gehouden, (bang voor publicaties???) maar zodra de lente begonnen was, was het met de rust in 't opvoedingsgesticht gedaan. Het begon allemaal zo.....

Een week of wat terug had de Captain een klassecompetitie georganiseerd omdat het hele corps zich nogal verveelde. Twee avonden lang konden ze genietend zitten kijken naar met spoed in elkaar gedraaide toneelversies. Een paar dagen later was het echter weer zover: Al z'n collega's zaten uitgeblust in de televisiekamer een kop koffie te drinken of aan een sigaar te trekken. Kortom, er was geen beweging in te krijgen, maar ook deze keer ^{liep} z'n geniale brein hem niet in de steek. De Captain organiseerde een lerarencompetitie en stelde zichzelf aan als jury-lid in combinatie met het Nederlandse duo. Alle leraren van hetzelfde vak schaarden zich bijeen en zo begonnen de eerste koortsachtige pogingen om iets 'representatiefs' in elkaar te zetten.

DE AVOND VAN DE WAARHEID

De hele zaal is donker, slechts één enkel spotje staat gericht op het toneel. De gordijnen gaan opzij en daar verschijnen Heijdekneuter en Han de Medicijnman, gekleed in smoking.

"Geachte aanwezigen, wij zoeken een vrijwilliger voor onze hypnose-act, wees niet bang, u zult in vertrouwde handen zijn. Wie is er zo dapper?"

Krijgshaftig en triomfantelijk om zich heen kijkend marcheert Mina dan naar voren. "Die krijgen we nog in geen honderd jaar in slaap" denkt Han de M., maar Heijdekneuter pakt zijn jojo en beveelt Mina deze met haar ogen te volgen. Het daaropvolgende lawaai is onbeschrijflijk: met luid geronk is Mina in slaap gevallen en ze zal voorlopig ook wel niet meer wakker worden.

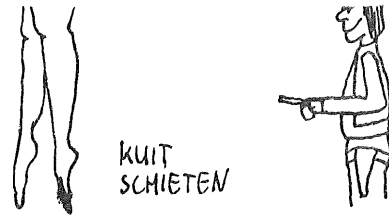
Tevergeefs haalt Han de Medicijnman emmers water voor een lichte opfrissing, maar dat mag niet baten.

Mina wordt druipend afgevoerd en de volgende groep komt op. Gehuld in gebloemde lakens schrijden The-reus en Arendsoog over de planken, beiden luid brullend: "Dit wordt een drama....."

Een geheel in 't Latijn gesproken dialoog volgt. Regelmatig klinkt er een lach van achter uit de zaal (dhr.Heijker?), waarop de rest gauw meelacht. Toch schijnt dit niet de bedoeling te zijn, want de spelers kijken zeer ernstig. Na een half uur wordt het de meeste(n) duidelijk dat ze Romulus en Remus voorstellen.

Dan wordt het echt spannend: nog één enkel kaarsje brandt en iedereen is doodstil. Met opgeheven hand nadert The-reus de rug van Arendsoog. Het noodlot slaat toe, hij zwaait hevig met een broodmes, struikelt over z'n laken, het mes vliegt door de lucht en maakt een landing in de rug van Arendsoog. Hierbij zullen we het maar laten. De wedstrijd is afgelast wegens blessures. Rooie Sien is samen met Appie-happie gaan kegelen "om bij te komen van alle emoties".

Doet u ook zo gek?

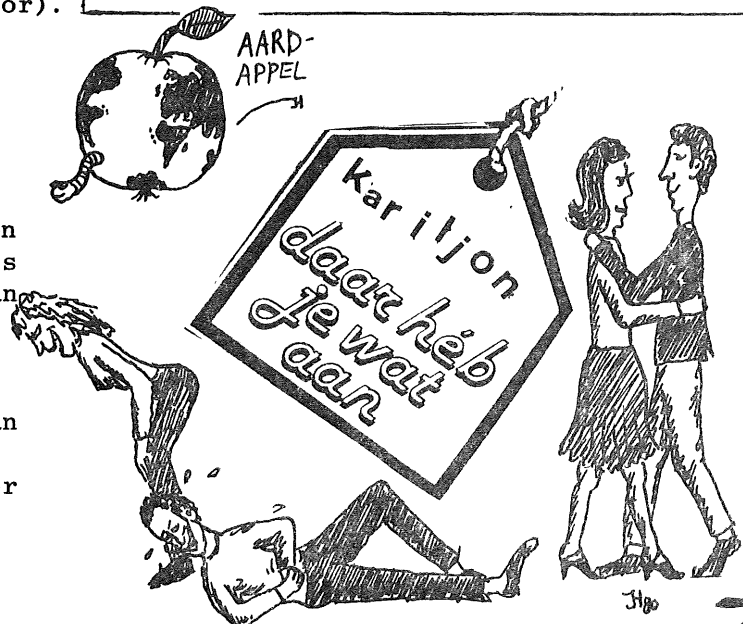

Ja, ja elke vrijdagavond is het weer zover, dan heb ik weer dansles. De groep bestaat uit 20 jongens en 20 meisjes en dat tesamen kan heel wat gekwebbel produceren. Dat begint al wanneer we ons zaaltje binnen beginnen te druppelen en reeds na enkele minuten heb je het geluid van een voltallig kippenhok met inhoud. Iedereen kwebbelt over alles en nog wat. Dan na een kort doch zeer krachtig preekje van onze leraar, waarbij hij de muziek van het eerste plaatje zó hard zet, dat horen en spreken je onmogelijk gemaakt wordt. Nu ja, dit lijkt nogal een harde maatregel, maar soms maken we het daar wel naar. Dus, het eerste plaatje draait en als jongen moet je dan wel weer even wakker worden van al dat kletsen van zojuist, want je moet aan de hand van de muziek bepalen welke dans je moet hebben en tevens de start aan het meisje aangeven, nu gaat dit in het algemeen goed hoor, maar je hebt er ook meisjes bij zitten die om de zoveel tijd ~~zijn~~ dubbel te moeten slaan van het lachen en reeds in de eerste paar minuten al een aanzienlijke slappe-lach-bui te pakken hebben. Als jongen wacht je dan eerbiedig tot dat ze weer tot rust gekomen is en eindelijk verloopt de dans goed. Dan is het moment aangebroken om weer eens flink in de discomaat met je body mee te gaan funcken, waarbij je natuurlijk vergeten was dat dit voor het meisje wel weer eens aanleiding zou kunnen zijn voor een uitbarsting van overtollige lach en energie (en ja hoor). Dus doe je wat moeite en laat je het achterwege. Onder de dans, vooral bij een langzame stijdans, bijv. een engelse wals, babbel je heel wat af en sommige meisjes zijn van die zogenaamde spraakwatervallen, die als een op hol geslagen paard almaar tegen je aan kletsen en alles wat je doet is zo nu en dan ja en nee zeggen, dit kan voor één dansje best leuk zijn hoor, maar het heeft zijn nadelen. Want de dames vergeten tijdens hun verhalen de passen en de volgordes ervan en dan kun je als jongen nog zo goed leiden; het wordt een puinhoop. Vooral wanneer de disco-licht-effecten in werking treden raken ze helemaal overstuurd.

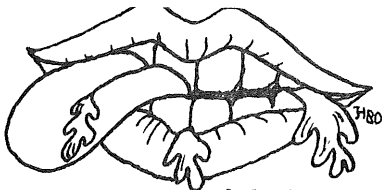
Persoonlijk heb ik niets tegen meligheid hoor. Een melig buitje op z'n tijd kan geen kwaad en zorgt voor een uitstekende geestelijke ontspanning, maar in zo'n geval roep je toch liever je partner tot de orde. En soms ben je dan blij wanneer je een aantal meisjes"door kan draaien". Nu kom je bijvoorbeeld bij iemand waarbij je weet dat je met haar een ernstig doch leuk gesprek aan kan knopen met misschien zelfs een licht discussietje. Dat is natuurlijk het andere uiterste en tussenmaatjes zijn er ook, zodoende kom je, in welke gemoedstoestand je ook verkeert, altijd wel aan je trekken. Onze leraar is een grappige jonge kerel, hij houdt ervan om ontzettend te overdrijven (zowel in z'n bewegingen als in z'n spreektaal), flauwe zinspelingen te maken met z'n discolicht-installatie te spelen en aan z'n draadloze microfoon te frummelen. Maar ondanks alles is het een prima vent. Z'n partner alleen is niet zo'n sukses (of juist wel!)deze mobiele varkenslap (uiteraard overdrijf ik nu zelf) kleedt zich op de merkwaardigste manieren. Tevens is het elke zaterdagavond disco, maar helaas heb ik nog geen tijd gevonden om dit een keer dáár mee te maken, maar ik zie er met plezier naar uit. En wanneer je aarzelt om ook een of andere danscursus te doen, doe het dan, want het is werkelijk ontzettend leuk en lachen.

Met lachen bereik je iets

Rappy Eppie
(always happy with(out) a wet happy).

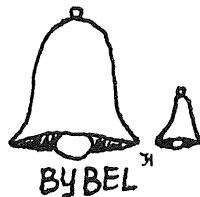
SLIJMEN.

Mij werd onlangs gevraagd het een en ander over slijmen te vertellen. Geërgerd keek ik op, niet wetend of ik het als een belediging of als serieuze vraag moest opvatten. Haastig maakte de vragende persoon duidelijk dat dit niet het geval was, om misverstanden te voorkomen. Hoewel ik wist dat er in onze klas personen zijn die hier veel beter over kunnen uitwijden dan ik, heb ik deze taak dan toch maar op me genomen.

Het feit dat ik niet perfect ben op het gebied van slijmen werd nog geen uur later bevestigd toen ik na een loeiende wederzijdse vloekpartij met mr. Kokx bij de conrector aanklopte. Ook hier kwam niet veel van het slijmen terecht. Na een paar woeste negatieve uitlatingen over mr. Kokx ging ik grommend de tuinen van Beekvliet tegemoet, gewapend met de prikstok. Aangezien dit onderhand routinewerk is voor mij was ik in 5 min. klaar.

De daarop volgende lessen ben ik op bepaalde personen gaan letten die bekend stonden als slijmerds. Ik kwam er gauw genoeg achter dat je na één les al een heel boek vol zou kunnen schrijven over slijmen. Enkele bekende voorbeelden zijn: Altijd braaf luisteren, stil zijn, en als docent een vraag stelt gaan de vingers van die personen omhoog als ware raketten en is de vraag wat moeilijker, dan heel duidelijk laten blijken dat ze diep nadenken terwijl ze daarbij kreunende geluidjes maken als: uh...eh...es effe denke hoor... etc. en weten ze het dan eindelijk, dan gaat het met een luid "Ja" gepaard. Verder viel mij nog op dat als ze nog nauwelijks binnenwaren de boeken en alles gelijk op tafel lag. En bij het minste of geringste wat de leraar zei werd met een duidelijk gebaar en veel lawaai een pen gepakt om alles te noteren zodat diegene die min of meer met hun gedachte bij de les aanwezig waren en de leraar het wel móesten bemerken. Zo kan ik nog wel uren doorgaan. Gelukkig bemerkte ik al gauw dat lang niet alle leraren er in trappen, daar die slijmerds meestal ook nogal smakeloos zijn en als ze een "mop" (...?) weten, deze altijd in verkeerde aarde valt, behalve bij de andere slijmerds.

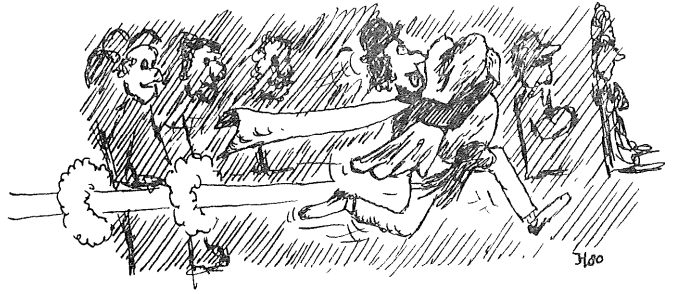
In de natuurkundeles liet weer eens een van "de slijmerds" zo'n "mopje (.....?!)" horen, die dit keer (gelukkig) ook bij de docent in verkeerde aarde viel. Het daarop volgende kwartier "genoten" ze een lange toespraak waarin de docent naar voren bracht hoe weinig je bereikt met zo'n dom gedrag. De rest van de klas genoot volop. Ik moest dus uiteindelijk de conclusie trekken dat slijmen niet altijd in goede aarde valt en wel eens een verkeerde uitwerking kan hebben, dus raad ik aan gewoon jezelf te blijven, dat wordt veel meer gerespecteerd. Maar nu heb je natuurlijk ook van die figuren, dit bleek ook al snel, die van nature ontzettende slijmerds zijn en waar gewoon geen "klap" aan te doen is. Hen raad ik aan een beroep als bejaardenverzorger of iets dergelijks te nemen.

Nu volgt nog een speciaal bericht voor de ijverige figuurtjes: Je moet natuurlijk niet denken dat goed opletten en alles opschrijven slijmen is; je moet het gewoon niet zo opvallend laten merken, da's alles. Wat ik het meest aanraad is: lekker lui achter in de klas gaan zitten, vooral niet teveel opschrijven want dat kost veel te veel inkt en is bovendien enorm iritant voor de wat minder ijverigen en vooral niet altijd je vinger opsteken als de leraar iets vraagt want volgens hem is zijn eigen antwoord toch het enige juiste, zo zijn ze nou eenmaal, en natuurlijk is het weer enorm iritant voor de minder ijverigen. Mogen boven beschreven personen hun lering uit dit wetenschappelijk onderzoek (voor degenen die dit niet wetenschappelijk genoeg vinden: er wordt binnenkort een écht wetenschappelijk onderzoek gedaan naar het noodlot van slijmerds aan het wetenschappelijk slimine instituut te Texas. Ik kan enkele personen sterk aanraden zich daar te melden als proefkonijn, dan doen ze tenminste nog iets nuttigs!).

En hier volgt dan de laatste conclusie die ik ook helaas heb moeten trekken, nl. dat het slijmen bij de anti-slijmerds agressie opwekt en dat heeft niet zulke leuke gevolgen. Maar om de slijmerds ook een compliment te geven ben ik verder van mening dat slijmerds goed kunnen fotograferen.

Teken ondertussen met dringende waarschuwingen als vriendelijke groeten:

DIEDERIK.

Juist omdat je één van zovelen bent, kun je wat bereiken.

Wat mij betreft...

KLASSEKOMPETITIE.

Voorstelling: Klassecompetitie.

Datum: 8 maart jl.

Spelers: 'n 2e klas, winnaar van de juniorencompetitie van de dag ervoor, de senioren; 'n 3e klas, 2 4e klassen, 3 5e klassen, zelfs een 6e klas.

Gezien in: Theater "Beekvliet" te Sint Michielsgestel.

Na ^{het} een paar jaar zonder klassecompetitie te hebben moeten

stellen, doordat de vechtlust tussen de verschillende klassen danig afgenomen was of men (de leerlingen of hun bestuur) te veel in beslag genomen werd door andere "belangrijke biznissen", dan nu eindelijk weer eens een gezellige, ouderwetse, klassieke, waar u ook hangt, staat of ligt, klassecompetitie.

De aanvang van de voorstelling was half 8. Wat mij meteen al opviel was dat er ontzettend veel leraren aanwezig waren. Die waren natuurlijk gekomen om te zien hoe hun "image", hun eigen ego vernietigd zou worden door hun pupillen. Maar helaas, de avond was gelukkig niet eivol met lerarenimitaties (alhoewel die "Hulk" er gevaarlijk dicht bij kwam mag ik wel zeggen).

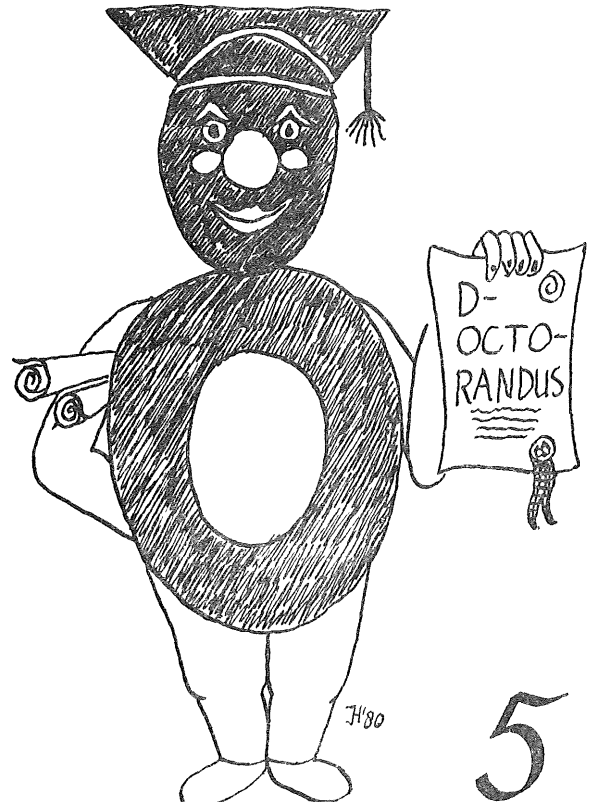
Ook zag je acteurs door de zaal rennen, met hier een spandoek, daar een pruik enz. Een kostelijk gezicht, zelfs al was de competitie nog niet begonnen.

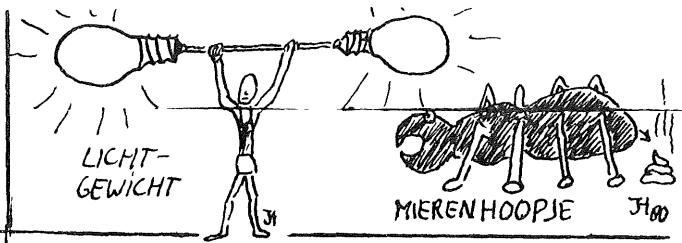
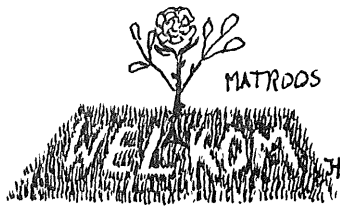
Nadat een jonge man, die getutoyeerd wordt als "Noot" de presentatie in handen genomen had en het eerste "ludieke" drama had aangekondigd, ging het doek op (nou ja, d.w.z. een paar oude gordijnen (met een schattig patroontje overigens) k(l)unstig aan elkaar bevestigd).

En wat zag men .....
Achter op het toneel hingen mooie gordijnen! Schitterend prachtig van kleur, als je het mij vraagt met een gouden draad hoor. Jammer dat toen die 2e klas er voor ging staan. Die hadden een tactiek zeg! Een "klassiek" stuk opvoeren. Uitgekookt, hè? Inspelen op de gemoedstoestand van leden van de jury.

Daarna kwam een 3e klas, de eerste klas die nu eens duidelijk te kennen gaf hoe de leerlingen bediend willen worden in de eetzaal tijdens hun middaglunch. Een zeer goed stukje vakwerk.

(Even ter herinnering: het was g@titeld: "Ice-cream", planten op het toneel, muziek etc.). Toch fijn dat ze een prijs gewonnen hebben, de eis om meer confort wordt dus geaccepteerd.

Na weer een verkwikkelijke (het kwik steeg inderdaad) conversatie van meneer de presentator, kwam 4B, vrouw of man, 't is om 't even, op. Ik kan daar geen objectieve mening over vormen, helaas (???) Dus verder met 4c (de w.c.-juffrouwen).

Dat was (vond ik) een professioneel, meesterlijk stuk. Ontroerend en tevens leerzaam. Een stimulans voor degenen, die hun keuze voor het pakket nog moeten maken. Deze richting nl., uitstekend uitgebeeld door 4c, zullen velen hierdoor in aanmerking nemen.

Vervolgens verscheen een delegatie van een vijfde klas op het toneel. Drie in het zwart uitgedoste "vogels". Wat hebben die veel geleerd tijdens hun gymlessen!

Al 5 jaar (of meer) gym gehad en dan al zo'n flutdansje opvoeren! Dat vraagt een coördinatie van spieren zeg, en nog op de maat van de muziek ook. Vandaar .....

Was hun gymleraar aanwezig of niet? (Zomaar een vraag hoor).

Zelfs tot 2 keer toe heeft het publiek die dans moeten aanschouwen omdat de jury er de eerste keer niet bij was (nou ja). Geen wonder dat ze ook geen prijs hadden, want als je het 1 keer gezien hebt, kun je het nog wel waarderen. Bij 2 keer 't aanschouwd te hebben moet je het wel leuk vinden, of je wilt of niet.

Dan nog een 5e klas met 't stuk "T.V." Eerst had je 3 liefvallige dames voorstellend "LUV" en daarna nog wat. Ik had het liever in zwart-wit gezien of de t.v.-buis had beter kunnen springen, basta.

Toen de 6e klas, de spanning steeg..... (want het stuk was getiteld "Liefde", dames en heren.)

Even tussen haakjes: de laatste 5e klas kon nog niet optreden omdat één van de acteurs er nog niet was. Professioneel talent had die acteur dus.

Verder met de 6e klas. Wel leuk uitgevoerd, best wel leuk, alleen jammer genoeg niet origineel, want velen hadden het 2 jaar geleden al gezien. Veel was nl. al eens getoond door Poëzie Hardop bij de opening van de nieuwe school. Maar gebruik makend van het niet zo soliede geheugen van een ander, sleepten ze toch de 1e prijs in de wacht. Toch vind ik originaliteit een van de voornaamste voorwaarden, waaraan een "toneelstuk" moet voldoen.

Als laatste was dus één van de 5e klassen aan de beurt. De verloren acteur was terecht. Als ik zeg "Hulk" weet iedereen wat/wie ik bedoel. De spelers konden er dus verzekerd van zijn dat dat aansloeg. Deze klas bootste een ouderavond na.

Je had de leraren moeten zien lachen zeg. Dat was niet normaal meer. (Even een citaat:) ze lachten om hun eigen domheid. Maar ja, het was zaterdagavond.

En die 5e klas kreeg nog een prijs ook. Dat is om je rot te lachen.

Ik wil ook nog even iets zeggen over de prijzen.

Duidelijk waren die gekozen in het kader van de bezuinigingen, die de regering door wil voeren.

Eén chocoladebol voor 20 mensen, die bovendien nog honger hadden ook en het nog met een glimlach in beslag moesten nemen.

Een mager cakeje voor een schitterende prestatie en ga zo maar door!

De beker was tenminste in de juiste proportie. Maar ja, die hadden ze waarschijnlijk al en de 6e klas kreeg deze.

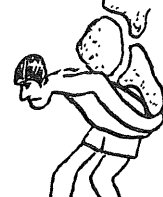
Ik roep hierbij alle klassen (behalve de 6e) op om bij de volgende klassecompetitie (die er zeker moet komen) de 6e klas deze beker te ontrukken, hetzij op zacht-handige, hetzij desnoods op hardhandige wijze.

Verzamel dus nu alvast uw strijdkrachten!

SCHYN THEILIGE

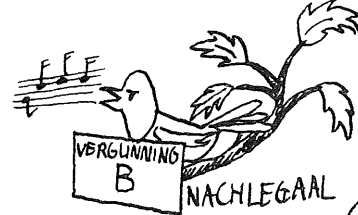
(Orig) Ine (Anoniem)

LIK DOORN

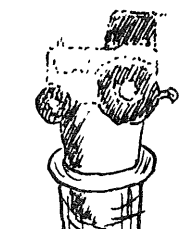
ZWAARGEWICHT

MOLENSTEEN

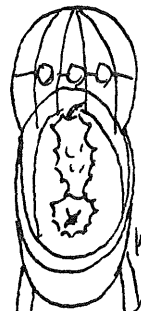

VERGUNNING B

NACHLEGAAL

KURKEN TREKKER

KROOST

LAMMETJE

50 Hout 80.

MONTY PYTHON'S LIFE OF BRIAN.

Een film die je beslist, als je hem nog niet gezien hebt, moet gaan zien is "Life of Brian" van het Monty Python Team. De tweede "echte" speelfilm -de eerste was er een over Koning Arthur, misschien nog wel eens hier op school te zien- die dus afwijkt van het principe van "Flying Circus" (TV).

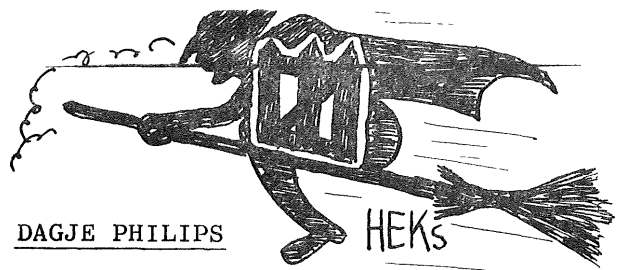
Eerst zagen we drie kostelijke voorfilm-pjes ook van Monty Python (animatiefims, net zoiets als op TV) over een kakkerlak, een hand die verliefd wordt op een voet en voorstellingen op kerstkaarten, die van alles beleven.

Dan begint de hoofdfilm, die wordt ingeleid met weer zo'n fimpje, waarin de namen van de makers verborgen zijn. We zien een moeder met haar pas geboren baby en drie koningen, die echter op het verkeerde adres blijken te zijn, alle geschenken weer inpakken en verdwijnen (naar Jezus).

De jeugd van Brian is niet zo bijzonder totdat hij wordt opgenomen in een bende die tegen de Romeinen is.

Als Jezus gestorven is moet er een nieuwe Messias zijn en door allerlei ongelukkige toevallen wordt Brian dat. Na achtervolgingen wordt Brian gevangen genomen en samen met 140 man gekruisigd en de film eindigt met een vrolijk musical-nummer dat door alle gekruisigden uit volle borst wordt meegezongen en gedanst (voor zover mogelijk).

De film is niet zo absurd (behalve dan dat Brian gered wordt door een ruimteschip, als hij van een toren valt) als de TV-stukjes, maar zit vol dwaze situaties, alhoewel het geen lach-of-ik-schiet-film is. Je kunt veel van een wat serieuzere bedoeling merken. Monty Python neemt massahysterie in die tijd en de Romeinse heerschappij schitterend op de hak. HAN

Op 18 maart j.l. was er voor ons (leerlingen Economie) een dag georganiseerd bij Philips in Eindhoven. Dit werd door ons zeer op prijs gesteld, en vooral de dag waarop dit was gepland.....'n doordeweekse dinsdag!

Na een reisje per bus, trein of auto werden we ontvangen in 't kantoorgebouw met koffie (én 'n koekje). Toen de algemene inleiding. Deze bestond voornamelijk uit de geschiedenis van Philips. Hierop sluitte aan een lezing over Philips in de ontwikkelingslanden. Hierin werd verteld hoe Philips in de ontwikkelingslanden werkt en hoe de bevolking van die landen hiermee wordt geholpen, i.v.m. de opbouw van hun economie.

Inmiddels was het weer tijd voor koffie (met 'n koekje!).

In deze pauze stelden we onze vragen op voor de hierop volgende discussie. Naast de antwoorden op onze vragen die we hierin kregen werden er nog wat persoonlijke meningen uitgewisseld (hè Tom). Rond 'n uur of één werd ons in de cantine een lunch aangeboden. Deze was goed verzorgd en we lieten het ons dan ook lekker smaken.

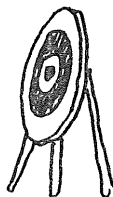
Voor de middag stond er op het programma een bezoek aan de kleurentelevisie-buizen-fabriek. Een gehuurde bus bracht ons er naar toe. In de fabriek werden we rondgeleid en werd ons uitgelegd hoe een televisiebuis gemaakt wordt. Nadat de bus ons weer terug had gebracht, kregen we een kopje thee (mét een koekje).

Dit was tevens het einde van een leuk en vooral interessant dagje Philips.

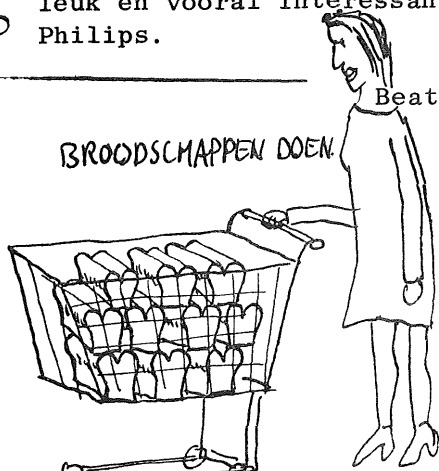
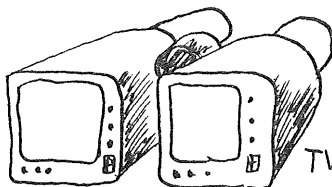
film tip BISCHOP

HEILIGE MIS

TVKUYKER

Beatrijs.

HOEZO typefout?

IN HET AANGEZICHT GEKAKT.....

De meeste mensen die een stukje schrijven hebben daar een bedoeling mee. Ze willen namelijk hiermee iets duidelijk maken. En meestal begrijp je dan, na aandachtige bestudering van het artikel, de bedoeling die erachter schuil gaat.

Toch, onlangs toen ik bladzijde 13 opensloeg van het laatste Kariljon, stuitte ik op een voor mij onbegrijpelijke tekst van ene B.V. Ik kon aan dit schrijfsel werkelijk geen touw vastknopen, en temeer omdat ik in de eerstedebeste regel een flinke belediging moest incasseren, leek het mij nuttig het werkje aan een klein onderzoekje te onderwerpen.

Heer B. begon ons, zoals ik al zei hierboven, meteen even uit te maken voor een elite-groepje en een stelletje kakkers. Ik hoop overigens dat hij er erg in heeft gehad dat hij zichzelf hiermee ook dupeerde door ons op zo'n ruwe wijze te classificeren.

Nu zou men geneigd zijn te veronderstellen dat B. dús tegen deze elite-opleiding is. Maar nee, wat blijkt, hij vindt het juist een hele goede opleiding. Later in zijn uiteenzettinkje (als je dat ten-minste nog zo kan noemen) blijkt hij, om het geheel nog gecompliceerder te maken, ook nog een voorstander van de middenschool te zijn!

Ook hebben wij volgens B. de garantie op een goede baan omdat wij nu op het gymnasium vertoeven. Ik geloof echter dat het woord garantie in de huidige situatie van lotingen op universiteiten en werkloosheid niet juist is. Misschien zou hier beter hebben gepast: een streepje voor hebben op.

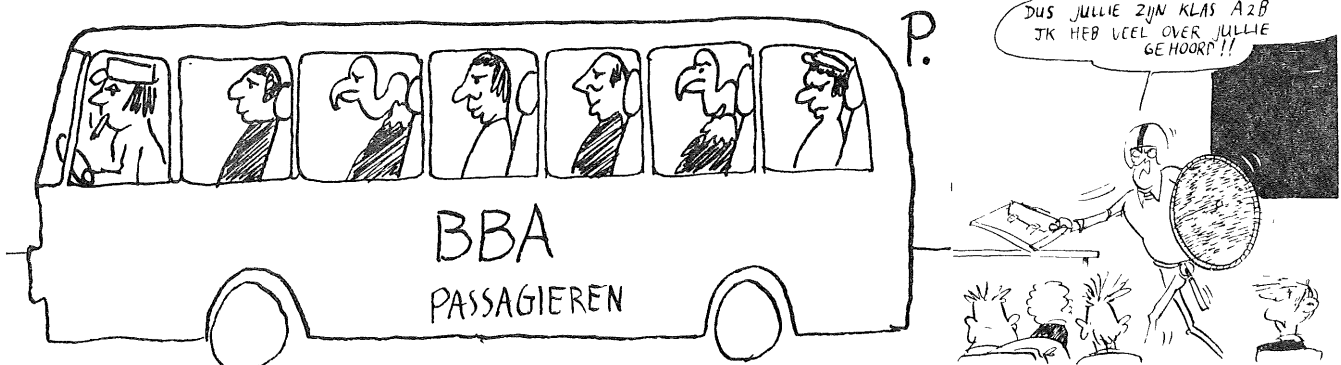
Ik had me echter nog maar net laten wijsmaken dat ik in de maatschappij met mijn elite-kaart (gymnasiumdiploma) gewoonweg niet kan mislukken of B. krabbelt terug en laat ons zien dat de wereld best wel eens een beetje boze wereld zou kunnen zijn, waar je het nog wel eens zwaar te verduren kan krijgen.

Helaas, moet ik je mededelen, als je dacht dat aan B's stukje nu toch wel een eind moest komen, dat B als 'n bezetene doorraast. Het is nog niet voldoende duidelijk of hij op de as van zijn vader geplast heeft of dat hij, de goddeloze, het droeve bidental heeft beroerd. (Horatius-Ars poetica). Aldus vervolgt hij zijn relaas: "Wij moeten beter weten, het gymnasium is gewoon goed, en als er volgens bepaalde mensen haken en ogen aan zitten moet daar niet over gezeurd worden, maar dan moet daar wat aan gedaan worden".

Qua opbouw kan ik deze zin bewonderen, maar als je je verdiept in de inhoud dan komen al ras de moeilijkheden opzetten: Waarom denkt B. dat er zoveel mensen, terecht of ten onrecht demonstrenen en acties voeren in ons land? Inderdaad, in dit land (en in vele andere) móét er persé eerst gezeurd voordat er veranderingen optreden. Als je niet zeurt verandert er niets! Vandaar dat B. ons van zeuren wil afhouden, hij wil immers geen veranderingen in onze 'solide' opleiding.

Ik hoop dat B. tegen de tijd dat hij ergens op een directiezetel zal prijken en zich gelukkig mag prijzen met een inkomen boven de 2 ton (want dat is volgens hem het logische gevolg van een gymnasiumopleiding) zijn stukje nog eens zal doorlezen en er dan achter zal komen dat zijn schrijfseltje nog minder inhoud heeft en nog wezenlozer is dan zijn blonde privé-secretaresse, waar hij later op de avond, zonder dat zijn vrouw er iets van weet, weer mee naar de nachtclub zal gaan.

8

LOOS' ALARM

Op 27 februari verscheen het eerste nummer van Loos' Alarm. Loos' Alarm is een krantje uitgegeven door het Landelijk Overleg Orgaan Scholieren. Het LOOS is een overkoepelend orgaan van allerlei scholierenorganisaties. Deze scholierenorganisaties hebben zich verenigd om nog sterker te staan bij landelijke acties. Nu blijven hun acties niet alleen beperkt tot een school. Hun eerste landelijke actie was een anti-censuur actie. In het eerste nummer van Loos' Alarm hebben ze uitgelegd wat ze precies met deze actie willen bereiken. Zij stellen ondermeer dat iedereen in Nederland zijn mening vrij kan uiten, behalve de scholieren. Scholieren wordt het recht op vrije meningsuiting afgenomen door school en door thuis. In Loos' Alarm eisen de scholieren het recht op vrije meningsuiting.

Een paar programmapunten zijn bijvoorbeeld:

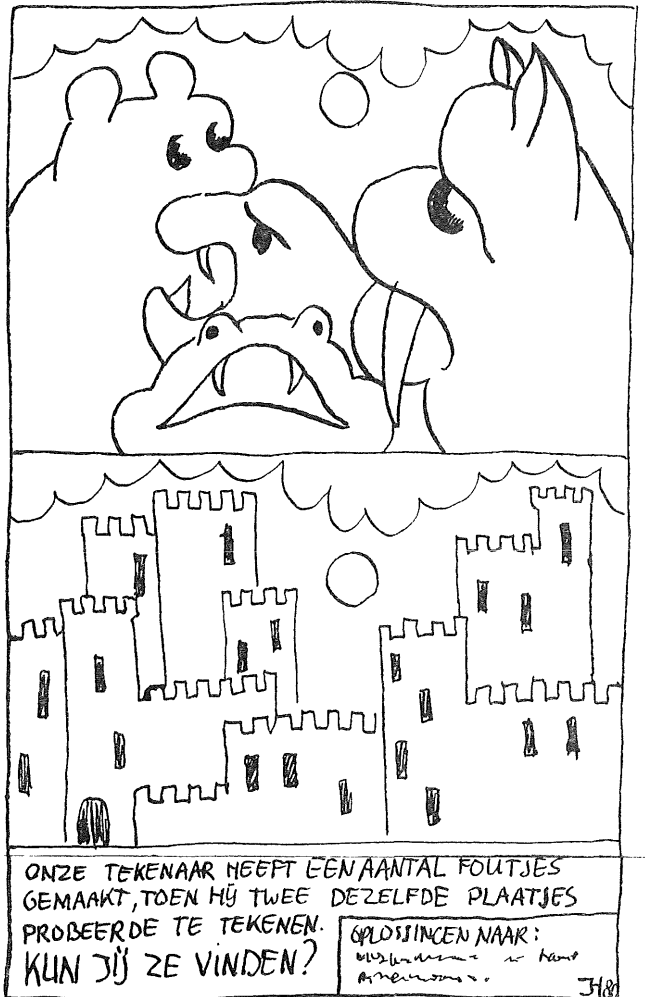
- 1) Een schoolkrant die door scholieren wordt gemaakt zonder bemoeienis van leraren en het bestuur.
- 2) Leerlingen mogen op eigen initiatief allerlei evenementen organiseren, zoals theater, film en andere bijeenkomsten.
- 3) Leerlingen mogen zonder toestemming te vragen affiches ophangen en pamfletten of krantjes uitdelen of verkopen.

Naast deze "harde" programmapunten hebben ze ook andere klachten. Zij vinden het ook fout dat scholieren zich op een school vaak zo moeten aanpassen, dat er geen plaats is voor eigen opvattingen omdat het individu zich moet aanpassen aan de groep (klas/school).

Het LOOS heeft een poster gemaakt waaruit blijkt dat scholieren het recht op vrije meningsuiting opeisen. Deze poster hebben ze op een groot aantal scholen opgehangen en op de scholen waar ze dat niet pikten hebben ze verdere acties ondernomen. Deze poster was dus een soort provocatie om te kijken hoe de toestand op de school was.

Door de media, o.a. de radio, werd er veel aandacht aan deze actie geschonken en het is dan ook niet de schuld van het LOOS dat er niets tot Beekvliet is doorgedrongen. Dat komt vooral doordat de meeste mensen op Beekvliet denken dat het op Beekvliet ideaal is.

Nou is het wel zo dat de rector zich vrij netjes gedraagt, maar als je goed kijkt is de toestand niet ideaal.

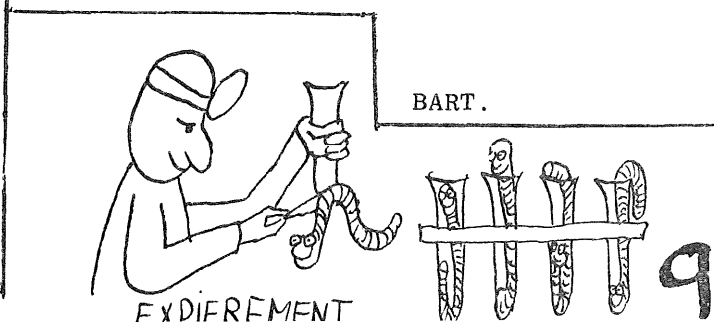
In de redactie van het Kariljon zit een leraar die in principe in staat is om kritische stukken uit het kariljon te weren zonder dat iemand er iets van merkt. (Niet dat dit gebeurt, maar dit zou kunnen gebeuren).

Op Beekvliet is het niet mogelijk dat het leerlingenbestuur iets organiseert zonder de toestemming van de rector te vragen. Daardoor wordt er ook zo weinig georganiseerd. Deze dingen zijn natuurlijk goed fout, maar eigenlijk is het veel erger dat de meeste mensen d'r mond niet opendoen als er geprotesteerd moet worden.

Toen meneer Brouns een paar weken voor het Engels mondeling driegde dat hij diegenen, die herrie traptten, met het mondeling wel terug zou pakken was er eigenlijk niemand die wat zei.

De meeste mensen waren wel kwaad, maar waren eigenlijk te bang om openlijk te protesteren. Het is gewoon duidelijk dat de toestand op Beekvliet niet ideaal is.

Het zou best goed zijn als daar wat aan gedaan werd.

Exclusief interview met

MEVROUW DE KRUIJF

Wij houden ons aan de gewoonte in elke editie een interview van een van onze leraren(-essen) te plaatsen.

Nu voor de verandering een vrouw die velen van de hoogste klassen niet zullen kennen, maar die des te bekender is in de laagste klassen.

Ze is mevrouw de Kruijf.

- heeft Frans en literatuurwetenschappen te Utrecht gestudeerd en geeft nu Franse les aan onze Benjamins (15 uur).
- daarbij (niet te vergeten!) is ze huisvrouw, heeft een zoontje en een dochtertje én een man.
- wonende te Sint-Oedenrode.

Red: Vooraf een erg afgezaagde vraag: Hoe vindt U 't hier op school?

Mevr. de Kruijf: Het bevalt me hier heel erg goed, wat ik eigenlijk niet verwacht had toen ik hier kwam. Beekvliet is een kleine school, wat erg fijn voor zowel de leerlingen als de leraren.

Het bevordert het onderling contact erg. Ik heb, voordat ik op Beekvliet kwam, gewerkt op een dependance van een grote school, 't was best leuk, maar het nadeel daarvan was dat ik alleen te maken had met de lagere klassen, en als deze dan overgingen naar de hogere klassen, gingen ze ook naar een ander gebouw, dan zag je ze nooit meer, wat ik erg jammer vond, want het is toch hardstikke leuk als je zo'n oudleerling op de gangen tegenkomt en je ermee kunt kletsen en zo.

Red: Hoe heeft U het huishouden gecombineerd met 't werk?

Mevr. de Kruijf: Mijn kinderen zitten op een school in Sint-Oedenrode, die een continue-rooster heeft, dat wil zeggen dat ze 's-morgens naar school gaan, daar overblijven en 's-middags rond half drie weer naar huis komen. Ik hoef dan niet 's-middags voor 't eten te zorgen en zo. Dat geeft mij de mogelijkheid om 's-morgens te werken, wat me uitstekend bevalt, want ik heb nog iemand die het huishouden voor mij doet, als ik dan thuis kom is de hele boel aan kant.

Mijn man is dierenarts en als het nodig is kan hij zijn rooster verschuiven. Hij blijft ook twee middagen in de week thuis om voor de kinderen te zorgen, wat overigens op veel tegenstand stuit, omdat 't schijnbaar niet hoort dat 'n man voor de kinderen thuis blijft omdat zijn vrouw wil werken, maar 't is een feit dat vrouwen een recht hebben om te werken, niet een toestemming, dat is natuurlijk erg bedreigend voor de mannen, want als de vrouwen nu ook nog een baan willen, dan hebben de mannen natuurlijk minder kans.

We hebben het dus allemaal wel goed geregeld.

Red: Wat vindt Uw man ervan dat U werkt?

Mevr. de Kruijf: Nou, voordat ik getrouwd ben hebben we alles keurig afgesproken. Ik was ergens wel van plan om te gaan werken en ik wilde er de mogelijkheid zeker voor open hebben om het te doen.

In het begin toen ik thuis zat, was het helemaal moeilijk, want ik wilde gewoon iets om handen hebben. Toen ben ik vrijwilligerswerk gaan doen, ik wilde wel les geven, maar ik was ergens bang om dit te doen omdat ik niet wist of ik wel orde zou kunnen houden en zo.

Trouwens dat vrijwilligerswerk bevalt me niet zo, want ze verwachten niets van je, en ze zijn blij met alles wat je doet. Ik vind dat dat werk ook erg belangrijk is, en dat er dan best iets van je verwacht mag worden.

Nou, ja, in ieder geval, toen de kinderen allebei naar school gingen heb ik meteen gesolliciteerd voor een baantje als lerares.

Red: Heeft U ook bepaalde hobby's?

Mevr. de Kruijf: Ik lees erg veel, ik moet eerlijk zeggen dat bij de literatuur vaak veel onleesbare dingen zitten zitten, maar sommige boeken moet je nu eenmaal gelezen hebben.

Ik houd ook veel van Franse chansons Eigenlijk heb ik 't altijd zo druk dat ik weinig tijd heb voor hobby's. Ja ik tennis wel eens, maar dan alleen voor m'n plezier, niet om 't goed te doen. En m'n grootste hobby nou ja, zo kun je 't eigenlijk niet noemen, maar ik doe 't erg graag,

interview interview inter

is het opvangen van kinderen tussen 16/18 jaar die 't erg moeilijk hebben in hun eigen gezin. Vaak zijn deze kinderen door de omstandigheden thuis ook erg moeilijk geworden, en ze worden naar ons toegestuurd voor enkele maanden (in principe) om op adem te komen, een beetje een geregeld gezinsleven te leiden en hun moeilijkheden te verwerken.

Een van die kinderen heb ik als pleegkind opgenomen.

Ik vind het echt zinvol om zo'n kind op te nemen, door te zien hoe het fout kan gaan, leer je zelf ook erg veel, en het is echt fijn om die kinderen op te vangen.

Red: En hoe gaat het dan met de eigen kinderen, want die zien iedere keer weer een nieuw meisje in hun huis rondlopen en daarbij, als zo'n meisje het moeilijk heeft is 't logisch dat er veel aandacht aan besteed wordt, en de eigen kinderen er enigzins bij inschieten.

Mevr. de Kruijf:

Oh, de kinderen staan er erg positief tegenover. Ze weten dat als er een meisje in huis is, dat ze dan met iets minder aandacht moeten doen. Ze staan erg open tegenover de meisjes. Ze stellen wel veel vragen, maar ik vind dat de meisjes dit dan zelf op moeten lossen.

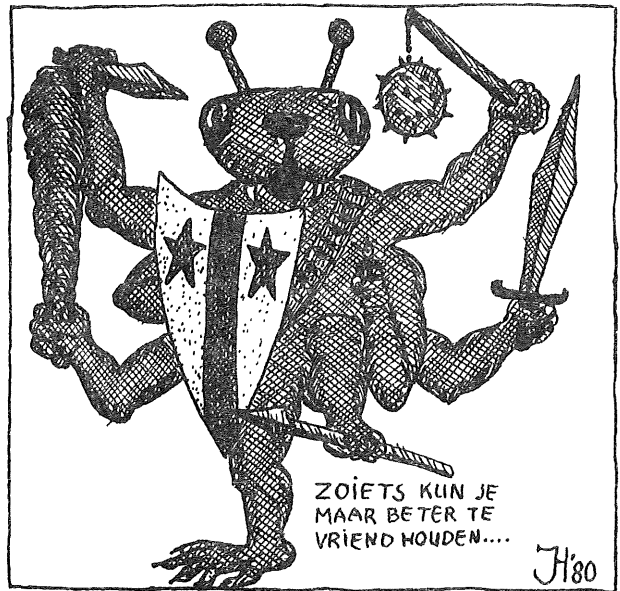
Het is niet erg als kinderen af en toe wat minder hebben, een beetje verdelen is nodig. Ik geef toe dat 't heerlijk is als we een tijdje met ons eigen gezinnetje alleen kunnen zijn. Maar die andere kinderen hebben ook hulp nodig.

Red: Heeft U nog iets dat U graag kwijt zou willen. Een boodschap of zo?

Mevr. de Kruijf: Nee hoor.

Red: Heel hartelijk bedankt.

interview interview interview interview interview interview interview interview interview interview

Lekker bezig zijn.

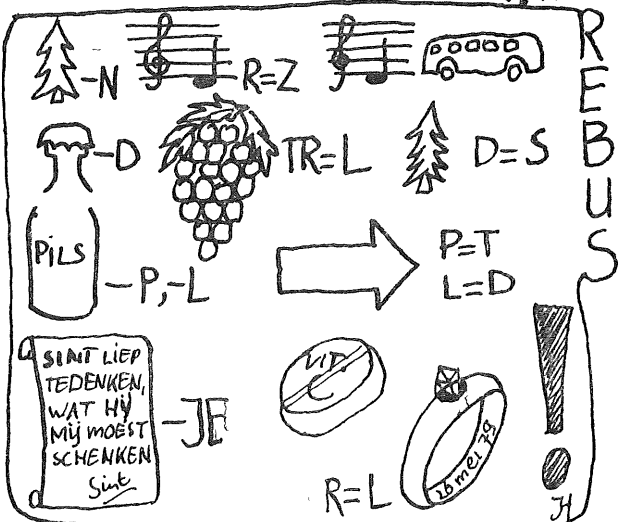
Ook zondag 16 maart was het leerlingenbestuur weer bij elkaar. We bespraken eerst de klassecompetitie: we vonden dat alles goed ging. We hadden het idee dat bij klas 1 en 2 het publiek te rumoerig was en dat het daarom niet zo erg lukte.

Misschien is het een idee om aan hen een opdracht te geven en de klasseleraar meer te laten begeleiden.

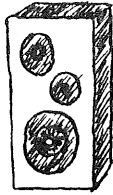
Jullie hebben denk ik het vorige Kariljon niet goed gelezen. Er is namelijk geen reactie gekomen op het stukje over adoptie en dat hadden we toch wel verwacht. We gaan er toch mee door: we ronden dit jaar het organisatorisch werk af en willen begin volgend (school-) jaar beginnen. We zijn dus van plan om enkele kinderen te adopteren, hoe en hoeveel hoor je nog wel.

31 mei komt er een cabaretier op school. Hij heet gewoon Kees en geeft een programma geschikt voor mensen vanaf de leeftijd van 14 jaar ongeveer. Ook hierbij gaan we weer kaartjes verkopen. Als er kaartjes over zijn kunnen er introducés komen.

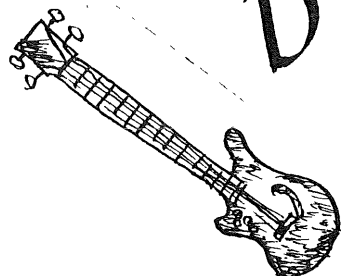
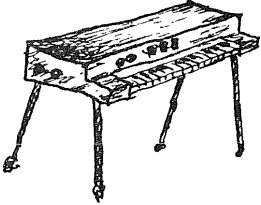
L.I.L. BESTUUR!

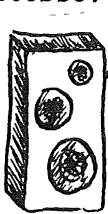
POPLIMERICKS

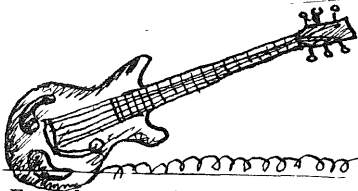
Een junkie in het Bijlmerschavot,
vond het brood aldaar zo rot.
Hij ontsnapte uit de nor,
met de kruimels nog in z'n snor,
verlangend uitziend naar een hot shot.

Een scholier in Marknesse,
haalde met moeite op school nèt zessen.
"Wat geeft 't", dacht hij, "dat je je huiswerk niet kent?
Mijn toekomst is me al bekend.
Ik ga naar een rock and roll band
à la Vitesse!"

Een student in de rechten, niet ver meer van z'n doel,
vond 't op de universiteit eigenlijk maar een duffe boel.
Na maanden besloot hij 'm te verlaten,
hij was door niemand meer om te praten.
"Bárst", dacht hij, "ik vertrek naar de rock'n roll highschool!"

Een brave huisvader te Overloon gedroeg zich volgens z'n vrouw al een tijdje ongewoon.
Toen ze hem na weken op de man af vroeg of het soms "die meid was van die kroeg", bekende hij: "welnee, ik heb al tijden een love on the telephone".

B C R E

Dit is een nieuw alfabet
Omdat de tijd doorgaat
De woorden betekenen iets voor mij
anderen binden andere woorden aan
de letters of misschien toch....?

A staat voor armoede en alles

MIDDENSTANDS ARMOEDE IS ...

... te moeten wachten met het lezen van een beroemd boek tot het bij De Slegte te koop ligt.

B voor bionisch en bedroefd

C voor claustrofobie

D is drugverslaafden en discodans-les.

E is de egocentrische letter die eenzaam vertoeft

F is fantastisch of een flapdrol
G betekent gerichte gezelligheid of geloof

H hoofdrolspeler en PC Hoofd-prijs

I is voor iedereen illegaal

J is bestemd voor jou en de kop van Jut

K voor Koning, kus en kloof

L liefde-leven, en lange lijs

M moet meetellen met moraal

N staat voor niets en nergens, niksnu!

O voor onvoldoende, oplichter, opvallend ook

P pedofiel, provisorium, politie(k)

Q is quatsch, quasi of kwalitatief

R betekent rock and roll en rook

S is shit, sex en sjiek(chic)

T toverkunst, tijd en tarief

U is alles voor mij

V vervelende vieze vent

W je gebeente! wanneer en waarbij

X zal wel X-benen zijn of xylofoon

Y hoort er bij, waar je ook bent

Z is natuurlijk, ziel en zoon

en de zoen die ik je zal schenken als je aan m'n alfabet blijft denken

HAN

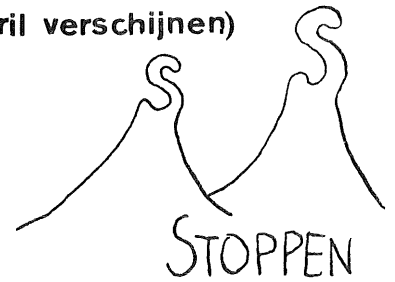
AAN DE JARIGE (dit carillon zou eerst 22 april verschijnen)

Hoeveel nachten, laat je hem nog wachten,
totdat je in praktijk brengt wat je voelt,
namelijk dat je vanuit je onderbewustzijn naar hem doelt?

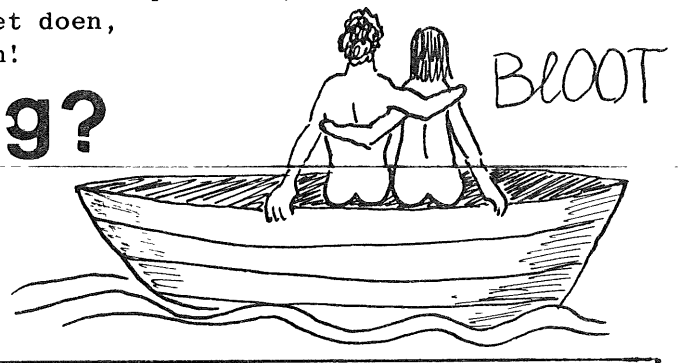
Hoeveel dagen, laat je hem nog op z'n nagels knagen,
totdat hij eens op no. 1 zal staan,
en er tussen jou en hem een eerlijke vriendschap zal ontstaan?

Maar pasop, zijn geduld is wel erg lang maar niet eindeloos,
en als het op is, wordt hij heus niet boos,
maar kijkt hij je nooit meer aan, en laat je vooraltijd in de kou staan....

De keuze is aan jou ^{of} je dit serieus moet interpreteren,
maar dat je dat bij hem meestal niet moet doen,
heb je intussen wel van hem kunnen leren!

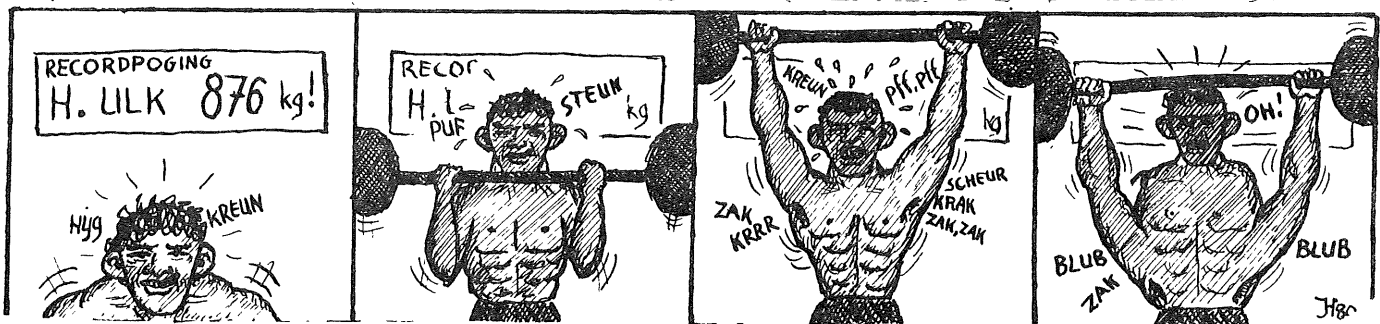
hoezo melig?

Tja, wie dat is hoef ik natuurlijk niet meer uit te leggen. De Tros heeft er
uitstekend aan gedaan die serie te kopen. **snel en pijnloos**

Iedereen kijkt ernaar, want dat soort 'supermen' lust men wel. Maar dit per-
soon heeft iets speciaals: hij slaat groen uit als hij kwaad wordt, scheurt
uit zijn kleren (niet op de kritieke plaatsen!) en wordt (zoals eerder om-
schreven) een supersterke, superlelijke, supergroene, superman.

Men lust hem er wel rauw om (en omgekeerd) en het ziekelijke stadium is dus
al zover gekomen dat er allerlei grapjes en raadsels over verzonnen worden.

Bijvoorbeeld: -WAT IS HET VERSCHIL TUSSEN DE HULK EN JOU?

De Hulk kan weer normaal worden en jij niet. (hier zit een kern van waarheid in).

-WAT IS HET VERSCHIL TUSSEN " DE HULK" EN ANDRE VAN DUIN?

De Hulk doet zó en van Duin zó.

-WIJ ZOUDEN BEST SAMEN HULK KUNNEN SPELEN:

Ik sterk en jij groen en lelijk. (mij ook overkomen)

-HET IS GROEN EN IS EEN GOEDE HULP IN DE HUISHOUDING;

Keukenhulk (hoe kómen ze er op!)

-WAT IS HET VERSCHIL TUSSEN DE HULK EN PIETJE?

De Hulk wordt groen als hij wordt beledigd, Pietje rood.....

Maar.....De TROS had nog een idee (ja, onmogelijk zou je zeggen, maar zij doen al het denkwerk voor je, dus daar hoef je je ook geen zorgen meer om te maken!)

Als je de Hulk nou om de twee weken zou uitzenden en het praatje rondstrooien dat de Hulk iedere week weer de beeldbuis aan gruzelementen slaat, dan zou de TROS zelfs voor de TROS TOP 50-kijkers trekken (per abuis van de kijker) en dat betekent → hoge kijkcijfers → meer zendtijd voor deze leeghoofdige omroep → GELD .

Dus eigenlijk is dit programma (+omroep) één grote bonk commercieel gedoe.

O, daar kan ik zo kwáád om worden.....

Jeanette Janssen 3A

PS. Hulk: leuk ideeetje voor de klassecompetitie,

het zal er dus ook wel in voorkomen.

WAT'N TOEKOMSTBLIK!

Ode aan Beekvlietia

Ik bezing Beekvlietia Godin van de wijsheid, uit wiens kelk ik mocht drinken.

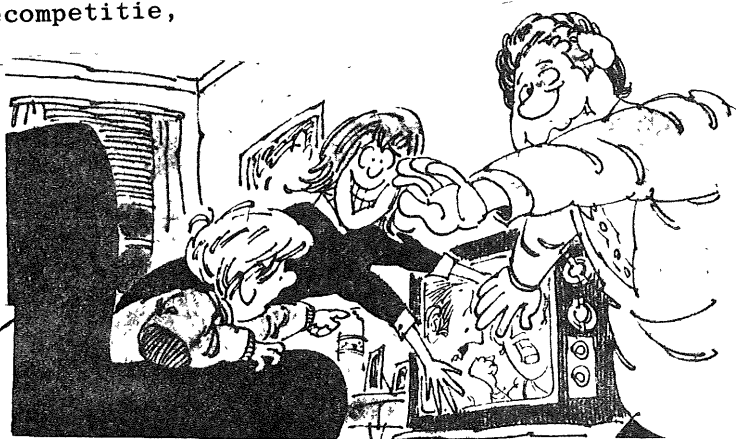
aan wiens stroom het mij vergund was mijn lippen te bevochtigen. Beekvlietia die vluchtend voor het noodlot, vanaf haar oude bedding aangekomen is op de groene vlaktes, alwaar zich grijze muren verhieven en zij haar school der wijsheid stichtte.

O, Muze, zeg mij door de wrok van welke Godheid wij in de armen van Beekvlietia gedreven zijn, die ons zovele jaren, ondanks onze inspanning, omklemd heeft.

En de Muze antwoordde:

" Vaarwel, Pubers. Beekvlietia verhard zich nu, zij zal jullie niet achterna lopen, noch jullie tegen je wil omklemmen.

Maar jullie, jullie zullen het betreuren wanneer jullie helemaal niet geklemd zullen worden: Ellen-delingen, wee jullie. Welk leven

staat jullie te wachten? Wie zal nu naar jullie toekomen; Aan wie zullen jullie verstandig toeschijnen? Van wie zullen jullie gezegd worden het eigendom te zijn?" Zodra deze uitspraak de oren van de pubers bereikt had verstomden hun gemoederen en een kille siddering voer hen door merg en been, omdat ze zich bewust werden van het naderend afscheid.

Zoals een rups zich voelt na ingekapseld te zijn in zijdeachtig omhulsel, terugschrikt voor het daglicht en vervolgens als vlinder, na zijn vleugels uitgespreid te hebben, zich verheft om in hoger sferen te vertoeven.

De muze van klas 6

VAKANTIESTUNTS

In alle vroegte arriveren op Beekvliet's parkeerterrein autootjes volgeladen met opgetogen persoontjes. Grote tassen met kleren worden uitgeladen. Ook komen er tassen vol met eten uit de autos tevoorschijn. Voor de laatste keer worden vader en moeder vaarwel gekust en worden de kinderen nog eens de wacht aan gezegd. De tassen worden in het ruim onder in de bus geladen. De leerlingen proberen in de bus te komen, met hun slaperige hoofden misstappend op het opstapje. Iedereen zoekt een plaatsje uit in de bus en doet net alsof hij/zij helemaal niet zenuwachtig is. Arno, die ook gekomen is om ons uit te zwaaien, deelt nog even wat Telegraafjes uit. De motor wordt gestart. Iedereen zwaait nog eens naar mama en her en der duikt een hoofd achter een krant om zo zijn tranen te verbergen. De reis is begonnen.

Net zijn we de eerste hoek omgegaan of de eerste broodjes met ham en kaas worden voor de dag ehaald om zo de verveling te lijf te gaan. Al spoedig wordt er echter overgegaan op het nuttigen van marsen, nutsen, cadys en soortgelijk zoet spul. De eerste kiespijnverschijnselen deden in Schijndel dan ook al hun intrede: Drie personen moesten zich onder behandeling laten stellen van een tandheelkundige, een van hen moest zich zelfs een kunstgebit laten aanmeten.

Maar de eetlust werd er niet minder om. In tegendeel: nu kwam het meer alternatieve eten uit de knapzakken. De bus werd overspoeld door het geluid van malende gebitten en smakkende lippen die een veelzijdig assortiment veroverden: worteltjes, bloemkoolstronkjes, vorkkels, ruitjes, pretletters (of cijfers), Galvé-pindas (oké), knokkers, boefjes, kaasblokjes en oei-oei. Ook werden vele bekkies zwart gemaakt door dropsoorten als trekdrop, sleuteldrop, veterdrop, topdrop, autodrop, zoute drop, centendrop, dubbelzoute drop, knoopjesdrop, katjesdrop, engelse drop, Katjadrop, wybertjes en honingdrop.

Velen voelden een gevoel van onpasselijkheid naderen en hielden op met eten. Anderen die dit gevoel niet hadden of geheel en al in de ban van het bunkeren waren, hebben wij helaas bij een Essostation moeten droppen.

Nu het eten op zich ook al vervelend ging worden, begon men andere middelen aan te wenden om bezig te blijven. Al gauw bleek dat kaarten een uitstekend middel was. Terwijl de bus met een snelheid van 130 kilometer per uur over de wegen raasde, zat de chauffeur achter in de bus te pokeren en binnen drie kwartier was meer dan de helft van al het aanwezige geld in zijn handen. Enkele zware verliezers kochten hun schulden af met tubes tandpasta en horloges. We hebben niet kunnen voorkomen dat twee van deze zware verliezers zich later door de nooduitgang naar buiten wierpen. De chauffeur maakte echter, met beide armen vol horloges, winst op winst. De bus begon gestadig leeg te raken, temeer omdat zeven mensen, die de helft van hun volgevreten lichamen door de raampjes naar buiten hadden weten te werken, er te laat achter kwamen dat de bus een tunnel raderde...

Bij de Belgische grensovergang werden drie reisgenoten uit de bus verwijderd en vastgezet omdat de douanebeambten hen dachten te betrappen op het vervoeren van boeken vol codeberichten. Men duidelijk maken dat het hier cryptogrammenboekjes betrof hielp niet.

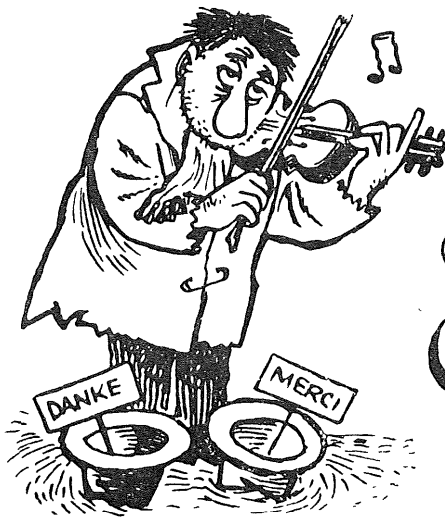
De Franse grens passeerden we zonder bijkomende moeilijkheden, maar helaas: ter hoogte van Parijs werden twee gevallen van acute alcoholvergiftiging, in combinatie met ademhalingsmoeilijkheden, geconstateerd. Ook ben hebben wij, omdat we nog steeds in de waan waren de reis tot een goed einde te kunnen brengen, uit de bus gezet.

Ook het spelen van een bandje van de Jorge Becker Salaction eiste zijn tol: vijf verscheurde trommelvliezen. Toch hebben de sterkste onder ons de eerste bezienswaardigheid (heel toepasselijk: het was een triomfboog) van uit de verte mogen aanschouwen. Dat de oorzaak was van die plotselinge duik van de bus in dat ravijn daarna, wordt momenteel nog door de recherche onderzocht. Een twijfelt tussen twee mogelijkheden: Of de chauffeur ging er bij het horen van het tweede nummer van de bovenstaande groep ook onderuit of een van de leraren deed zijn schoenen uit en bemerkte te laat dat er geen geurvroters in zaten.

Dit verhaal werd opgetekend door een luster van het Rode Kruis, in een ziekenhuis ergens tussen Parijs en de Middellandse zee.

L+P

1	2	3	4
2			
3			
4			

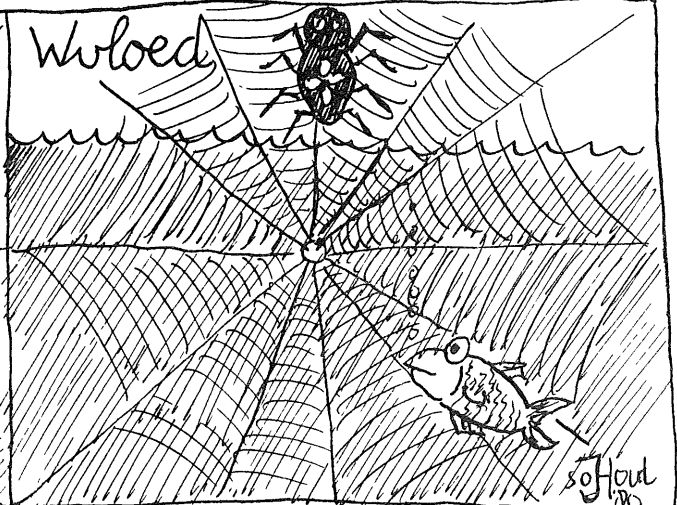
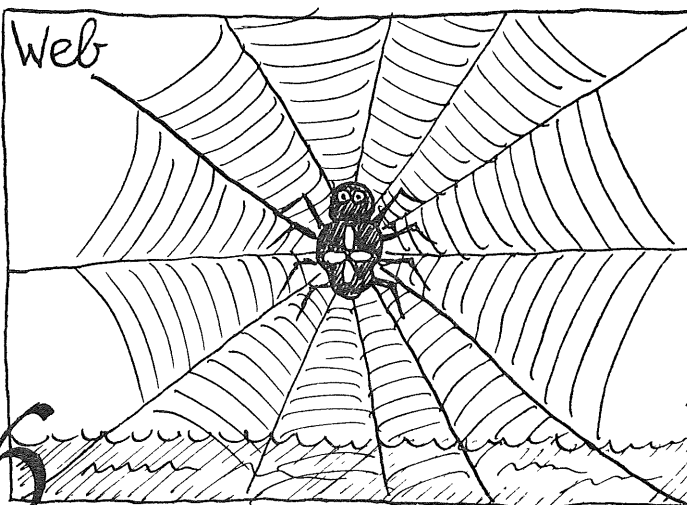
HORIZONTALAAL

1. DANS
2. DANS
3. DANS
4. DANS

oplossing
VOLGENDE
KARILJON

VERTIKAAL

1. OUDERLOOS KIND
2. LOKSPUS
3. MEISJESNAAM
4. STAD IN DUITSLAND

Uw reisadviseur:

Schoolkrant persbericht

Zomerkampen voor middelbare scholieren

De NCSV (Nederlands Christen Studenten Vereniging) organiseert ook dit jaar weer kampen en projecten voor scholieren van middelbare scholen.

Een kamp met de NCSV: wat houdt dat in?

Waar een kamp op neer komt is het zoveel mogelijk samen doen van allerlei activiteiten: van een programma maken tot 's morgens ontbijten of het spelen van een spel.

In de meeste kampen is er een bepaalde activiteit die centraal staat zoals zeilen in Friesland, fietsen in Overijssel maar ook in Denemarken, Frankrijk of Engeland, verder nog fotograferen, teater maken, varen op een Botter, werken op het land of in een bos. En voor degenen die geen speciale voorkeur hebben de vakantiekampen. Naast al de binnenlandse kampen zijn er ook kampen die in het buitenland worden gehouden, zoals a. wandelen in de Alpen, met een busje trekken door Frankrijk of de DDR (oost-duitsland), een fiets/werkkamp in Denemarken, een werk/temakamp in Berlijn of kanoën in West-Duitsland.

Je ziet er zijn nogal wat mogelijkheden.

Het specifieke van de NCSV is wel dat in alle kampen het kampkollekteproject en het verhalenboekje aan de orde komen. In het verhalenboekje staan allerlei verhalen waar je uit kan voorlezen, over praten of een spel kan spelen. Het kampkollekteproject gaat dit jaar over een kollektieve landbouwkoöperatie in Portugal. Ter ondersteuning hiervan zal geld worden opgehaald.

Wil je meer van al deze kampen weten, vraag dan onze nieuwe kampkrant Pit'80 aan. Misschien zit er wat voor jou bij en zien we je van de zomer wel in een kamp.

Aan te vragen bij de NCSV, Woudschoten, 3707HX Zeist. tel.

03439 - 233

UITSLAG LERAREN-ENQUETE

POLLMANN, POLLMANN, POLLMANN..... Het leek of de leerlingen met deze naam de BON invulden;

Juffrouw Pollmann is namelijk nummer 1 geworden met ruime voorsprong op haar collegae. We zullen de eerste 5 plaatsen vermelden. De rest zullen we snel noemen omdat het anders té deprimerend zou werken voor onze docenten. Hier komen ze dan:

Wat maakt deze gewone mens

tot zo bijzonder?

1. Mevr. Pollmann v.d. Storm
2. Heer Gondrie
3. (gedeeld) Heer van Weert en Heer Smits
4. Heer Bressers
5. Heer Hoozemans

HARTELIJK GEFELICITEERD!

Hoewel er veel mannelijke docenten op onze school 'gecontracteerd' zijn, voert een vrouw de lijst aan. HIEP HIEP HOERA!

Halverwege de lijst vonden we ondermeer: Heer Kokx, Heer Kapteijns, Heer Roelofs, Mej. Vervoordeldonk en Mevr. van Ansem!

En tenslotte onderaan vonden we de heren Steemers, Verdonk, v.d. Heijden en de rector de heer Wintjes (het is misschien wenselijk voor deze leraren 'hun leven te beteren' t.o.v. de leerlingen. Dit is echter niet verplicht).

Verder bieden wij onze excuses aan aan Mevr. van Ansem en de heer Ronner die in de enquête in het Kariljon niet genoemd werden. Nogmaals, sorry.

Met dank aan alle leerlingen voor hun BON of andere FROTJES die mevrouw Pollmann naar de eerste plaats hielpen.

Tekent inmiddels (zoals sommige figuren plegen te zeggen)

Op weg naar internationale carrière

De Redactie van het Kariljon.

(dat knalt als een rotje).

IK blijf neutraal wat betreft kapitalisme,
 IK veracht sadisme,
 IK negeer formalisme,
 IK beleef het fysiocratische,
 IK geloof in monotheïsme,
 IK kijk neer op het imperialisme,
 IK verafschuw defaitisme,
 IK streef naar intellectualisme,
 IK haat conservatisme,
 IK leef naast agnosticisme,
 IK verfoei liberalisme,
 IK ben voor socialisme,
 IK sympathiseer anarchisme,
 IK provoceer tot individualisme,
 IK schrik van fascisme,
 IK attaqueer instrumentalisme,
 IK lach om absenteïsme,
 IK moet geen exhibitionisme,
 IK verwonder me over nihilisme,
 Maar het meest verbaas IK me over de onstellende vormen, aangenomen door het verbalisme!

Piet Brekelmans.

('T isme wat !! . red.).

KORT MAAR KRACHTIG:

N'escaliez pas dans l'espoir
 car il est encore semaine.
 Tis nepis potentis ne grote.

jhh

Daar gaan we weer!

GEHOORD EN/OF GEZIEN:

LIEVE HEMEL, WAT IS ER MET JOU AAN DE HAND?

MOPPENPOT

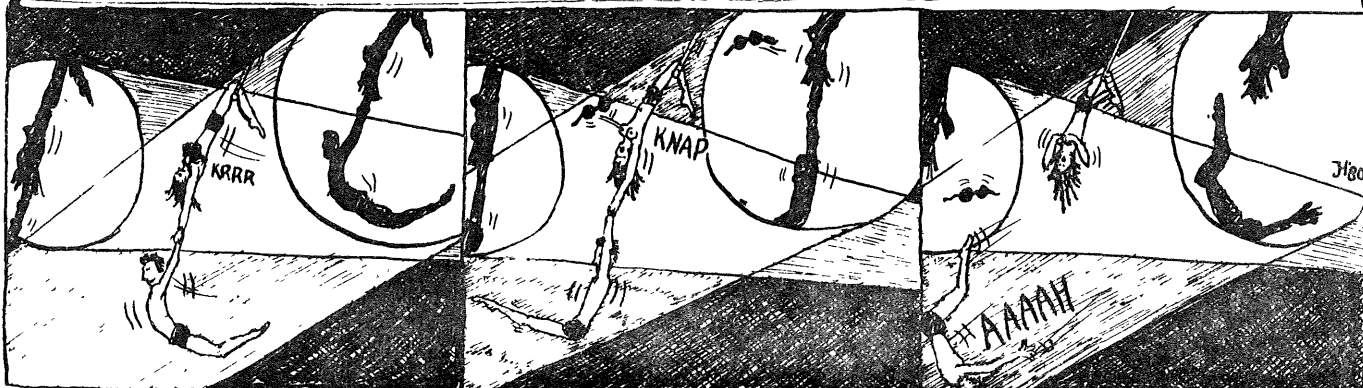
Een leraar die zijn boek vergeten heeft tegen een leerling die exact hetzelfde is overkomen:
 "Ja joh, als je je boek niet bij je hebt kun je beter weggaan. Dus vertrek maar!" De leerling druipt af met de gedachte dat er toch ergens iets niet helemaal klopt. Maar wat er niet klopt, daar kan hij zo gauw niet opkomen..... (Wij snappen het ook niet zo erg eigenlijk.....red.).

Een leraar: " Jongens, ik weet het goed met jullie gemaakt. Als jullie mij allemaal als de leukste leraar noteren bij die Kariljon-enquête, dan zal ik jullie vandaag geen huiswerk geven. Nou, wat denken jullie daarvan? "

(Morgen, als de briefjes met Uw naam op no.1 genoteerd veilig in de bus opgesloten liggen, zeker dubbel huiswerk hè? red.)

UITDRUKKING: DRUK UIT DIE PEUK

Kariljongein

GEROCHEL DER WJZEN

DOOR: RUIJL VAN DER DONK JR. EN ALEXANDER TEGENBOSCH.

A POSTERIORI

DAT VINDIKNOU

Gezien de huidige breedvoerigheden, geschapen door de negatieve houding van enkele personen ten opzichte van de Gerochel-redactie naar aanleiding van diens antwoord op een radicaal-feministische tekst, geplaatst in het vorige Kariljon, ligt het voor de hand en moet dan ook zeer wel voor een ieder als normaal worden beschouwd dat wij hier een weerwoord tegenover zetten, wederom temperatuursverhogingen oproepend bij sommige individuen. Welnu zie toe, denk en oordeel:

Het mag als een feit beschouwd worden dat er mensen zijn die een negatieve kritiek lieten blijken ten aanzien van het Gerochel-antwoord. Het mag echter zeer zeker niet als een vaststaand iets beschouwd worden dat deze kritiek gerechtvaardigd is, in het midden latend of het enige zin inhoud.

Gelijk een steunbeer de Gothische gewelven overeind houdt, zo zullen wij een antwoord vormen, gebouwd op de veilige fundering van argumenten, welke de muur van waarheid staande houdt en tevens elke kans op instorten weerhoudt.

Het derde Kariljon bij de hand hebbend kan geconstateerd worden dat in het Gerochel-antwoord twee visies te onderscheiden zijn, namelijk: één, dat deze extreem-Feministen meestal niet tot de hetero-wereld behoren en

twee, het beroemde resp. beruchte: onbegrepen vrouwen zijn ongegrepen vrouwen, aangevuld met een ironische raad.

Een: hierin worden wij zeer zeker bijgestaan door enkele insiders. Een voorbeeld daarvan is Peter Boertjes, uitgever van het sexblad Rosie, die verklaart in een bijlage van het Brabants Dagblad van 6 maart, openlijk: "de meeste van die vrouwen (extreem-feministen, Geroch.) zijn lesbisch."

Hij betitelt ze verder met "mannenhaatsters" en "verschrikkelijke sneeuwvrouwen."

Hier moet dus wel even zeer duidelijk benadrukt worden, dat het over extreem- of radicaal-feministen gaat. Zeker mag zijn dat er niet sprake is van een feit, doch van een logische gedachtengang, gesteund door betrouwbare informatie.

Twee: bij de touwtrekkerij rond deze stelling, zijn telkens een aantal vragen opgeworpen, die als schijnbare conclusie getrokken konden worden:

wordt uit een niet goed-uitziende vrouw direct een feministe?
en: zou een vrouw, waarvan de behaaglijkheid voor het oog af straalt, de goede vormen eventueel geaccentueerd door schoonheidsmiddelen en/of klederdracht, geen feministe kunnen zijn?

Doe er iets aan!

Op de eerste vraag een "neen"!, op de tweede een "natuurlijk wel!"
Het antwoord getuigt van een evengrote onzinnigheid als de vraag: de conclusietrekkingen zijn namelijk in het geheel niet juist, waaruit de afwezigheid van enig inzicht der diepere betekenis kan worden afgeleid en bovendien dat de vooroordelen de werking van de grijze hersencellen verhindert; zodra deze obstakels weg zijn, zal de essentie en het feit dat deze uitval richting de extreem-feministen (bedoeld) is, duidelijk worden.

aardige mensen

Als post scriptum kan toegevoegd worden dat het fenomeen Gerochel overeengekomen is enkel nog gehoor te geven aan kritieken die schriftelijk, via het Kariljon geuit worden; dit om de objectieve lezer een zo breed mogelijk overzicht te geven aangaande een bepaald probleem, voorzien van verschillende visies en dat deze daardoor een eigen-, en niet opgedrongen mening kan vormen, vrij van vooroordelen. Het mag aangenomen worden dat de desbetreffende bus daar altijd en geheel open voor staat.

De aanmerkingen of beoordelingen zullen ons doorgespeeld worden na inlevering door de Kariljon redactie.

**VOLGENDE
MAAND
GEBEURT HET!**

-Rij Voorbaat Dank-

JONGE,
JONGE,
JONGE,
JONGE,
JONGE.

DE KREET DIE DE HELE ZAAL VULDE,
TOEN EEN SERVEERSTER, TIJDENS HET
AFSLUITMAAL VAN DE PROVENCE REIS,
EEN STAPEL BORDEN OP DE GROND LIET
FLAK (LENSUUR) VALLLEN.....

In bescheidenheid en genialiteit onovertroffen:
Ruud van der Donk jr. in combinatie met
Alexander Tegenbosch.

IK BEN ONTROERD DOOR UW VERHAAL

R.I.P.

**Nog nooit heb ik iemand ont-
moet die zo kan lullen als U!**

Neem dit s.v.p. als aandenken van mijn medeleven

Een mooi gezicht moet je niet
vertrouwen
Je kunt er alleen maar last van
ondervinden
Je kunt nog zoveel van een knap
koppie houden
Ze zal je om haar vinger winden
Je valt als een lam in haar val
En je weet dat je er niet levend
uit komen zal
Reageer niet op die mooie blauwe
ogen
en val niet voor die mooie glimlach
Je bent voor je het weet bedrogen
Door dat masker, waarmee ze jou zag
Ook al ziet ze eruit als een film-
ster
En gaat ze met jou nog zover
Ze heeft een verrot hart
Al maak je nog zo'n mooie start
Ze vangt je in haar ongelukkige
web
en zeg later niet dat ik je niet
gewaarschuwd heb.

**Nou zeg, nooit
geweten dat 't zo
mooi kopieert.**

*Het getij van de liefde*Regen na de storm brengt zonneshijn.

Toen Hedwige (spreek uit Hetwiezjûh) om half 10 wakker werd, omdat de zonnestralen over haar gezicht speelden, veranderde haar zacht glimlachende mond plots tot een vastberaden streepje, bij de herinnering aan de avond ervoor. Op een party aan het zwoele strand van Monaco was Hij verschenen. Een donkere vreemdeling die haar op onweerstaanbare wijze had aangetrokken maar haar zo diép vernederd had. Hij had haar aangekeken van de overkant van de dansvloer, zij had hém aangekeken, ze hadden elkáár aangekeken, een vonk was overgesprongen. Ze was op hem toegestapt, overmand door zijn hypnotiserende blik. Toen zij op het punt stond in zijn armen over de dansvloer weg te zweven naar de zevende hemel, werd zijn hele aanwezigheid ineens opgeëist door de knappe Manuela, die zojuist verschenen was, en als door de bliksem getroffen verslapte de kracht in zijn armen, die haar tot dan toe innig hadden omkneed, en keek hij haar met een fonkelende blik vol minachting om haar 18 Lenten, en dus kinderlijke onschuldigheid, recht in haar reebruine kijkers. Hij liet haar los, en terwijl ze wegrende zag ze nog net uit haar ooghoek hoe Manuela op hem toesnelde met een heerszuchtige trek om haar fraai gevormde mond.

Rrrrrriinnnnngggngngngng, de huistelefoon. Met een weemoedige blik stapte ze met haar blote voeten op het koude zeil. Met een aangedane, bibberige stem zei ze: "Halloo?"

De scherpe, schelle stem van Manuela klonk aan de andere kant: "Raoul (de knappe vreemdeling van de vorige avond- red.) en ik dachten dat je wel een tochtje met ons wilde maken, vanmiddag". Overmand door blijdschap sprak Hedwige in de hoorn: "Ja! Ik wil!!!"

Die middag stond Hedwige met blozende wangen en haar móóiste jurkje aan te wachten op de plaats waar ze afgesproken hadden. Daar kwam Manuela aan, in haar felrode sportwagen. Maar, ...wat was dát? Raoul, was er niet bij!!! Ze verbleekte, en haar knieën knikten. Even later werd ze gerustgesteld door de verklaring van Mauela, dat Raoul al op de afgesproken pic-nic (spreek uit: pàkh-nèkh) plaats op haar wachtte. Opgelucht stapte ze in de rode sportwagen. Meteen scheurde Manuela weg, steeds scherpe bochten nemend, zodat Hedwige bijna uit de rode sportwagen vloog. Een tóén gebeurde het, met behulp van Manuela (door middel van een nonchalante duw) vloog ze inderdaad uit de wagen.

Dagen later kwam ze weer bij bewustzijn, en sloeg haar reebruine kijkers op, recht in het door bezorgdheid asgrouwe gezicht van haar teerbeminde Raoul.

"Liefste".

"Ja?....liefste?"

"Ik kan het me niet vergeven dat ik niet bij je was toen het gebeurde....Manuela heeft me alles verteld, en ik heb haar de bons gegeven."

Een pijnlijke glimlach sierde zijn gelaat bij de herinnering aan de scène die ze gemaakt had.

"Dus....dus.....je....houdt van...me?"

"Al vanaf het moment dat je naar me toekwam op die strandparty." En hij woelde met zijn hand door het haar, dat onder het verband om haar hoofd uitpiekte.

"Als je weer helemaal beter bent, trouwen we" zei hij beslist. Zij glimlachte. Einde.

Marie-Christine, Anita en Saskia.

Lieve Ruud & Alexander;

troost jullie, ook op jullie levensweg wandelt een Hedwige.

Het stukje "Het gerochel der Wijzen" uit 't vorige Kariljon is U vast niet ontgaan.

Het begin van het stukje geeft een goede indruk van de schrijvers; 'n goed initiatief.

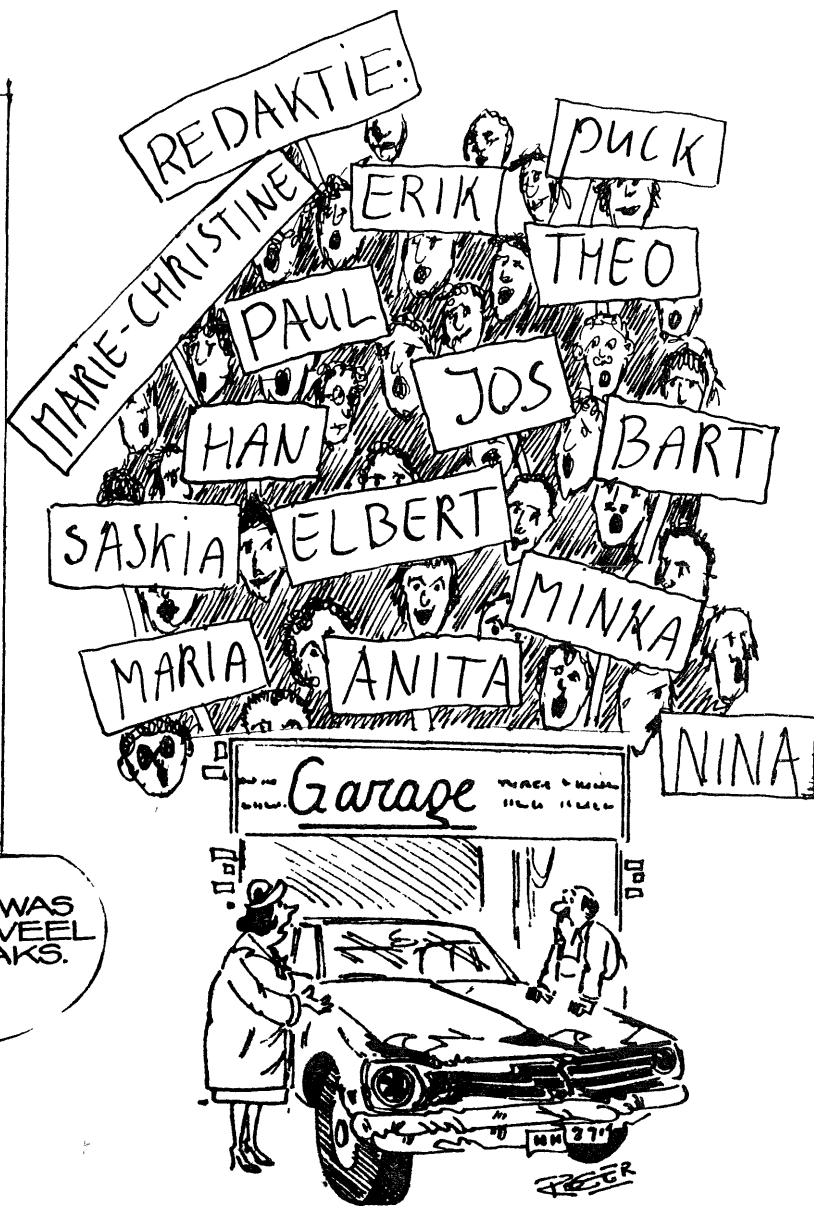
Maar als dan de schrijvers hun eigen visie op het onderwerp geven, valt men steil achterover, ik tenminste, zo kinderachtig, 't slaat werkelijk nergens op.

Ze willen de feministische beweging te lijf gaan door 't uiterlijk van vrouwen te bekritisieren.

Wat heeft 't uiterlijk nou met feminisme te maken?

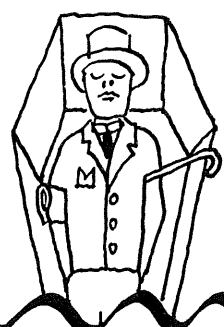
Als ze nou met redelijke argumenten komen, okee, maar wie zijn zij om over 't uiterlijk te oordelen, dat ze eerst zelf in de spiegel kijken.

Ze zijn werkelijk van plan ieder Kariljon te 'vereren' met een aflevering van hun gereutel der dommen
Ik hou mijn hart vast.

NINA

HET WAS NIET VEEL ZAAKS.

HEERLYK.

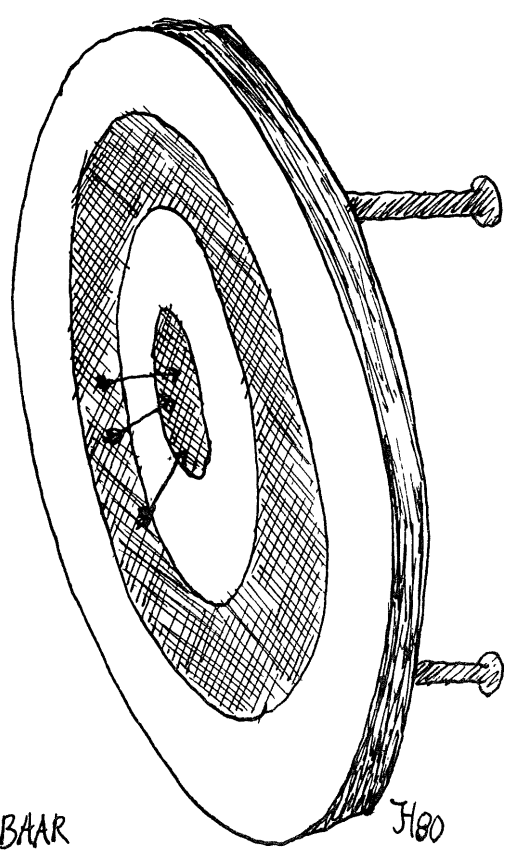
Kunt u hem klaar hebben voordat m'n man thuiskomt van zijn werk?

MEVR. TOELEN & MEVR. SMOLDERS, BEDANKT, OOK NAMENS M'N VRAW

OK. FOLKS SEE YOU NEXT TIME!! 24 + DE LESTE

ONMISBAAR

J180

I'VE GOT SIX
MARBLES

I'VE SEVEN
MARBLES

I'VE GOT
FOUR CONKERS

I'VE FIVE
CONKERS

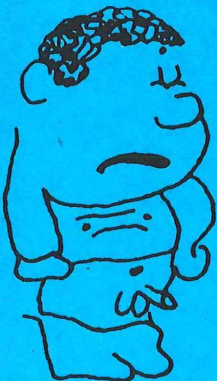
YOU HAVEN'T
GOT ONE OF
THESE
HAVE
YOU?

NO

I'VE ONE OF THESE

AND WITH ONE OF
THESE I CAN GET AS
MANY OF THOSE
AS
I WANT!

